

Organitzen:

èscola valenciana
activistespelvalencia.org

èl guaix COORDINADORA
PEL VALENCIA
L'HORTA SUD

Amb la col·laboració de:

AJUNTAMENT DE
**Quart
de Poblet**

Mancomunitat
Intermunicipal
de l'Horta Sud

DIPUTACIÓ DE
VALENCIA
Àrea de Cultura

GENERALITAT
VALENCIANA
Conselleria d'Educació,
Cultura i Esport

**SEMPRE
TEUA**
La teua llengua

QUART DE POBLET l'Horta Sud—7 de maig

SALUDES

Benvinguts i benvingudes a la festa per la llengua!

Enguany, a Quart de Poblet tenim el plaer d'acollir les Trobades "de la tornada". La tornada a la quotidianitat, la tornada a retrobar-nos, la tornada de la festa i la celebració, en definitiva, la tornada a una vida que ha estat en pausa vora dos anys.

Des del 23 de març fins al 7 de maig convertirem el nostre municipi en la seu del valencià, de la cultura i les tradicions pròpies, obrint les portes del nostre poble a tota aquella persona que vulga celebrar amb nosaltres el què significa ser valencià i aprendre el valencià.

Amb el lema "l'escola que ens fa lliures", aquesta Trobada reivindica un model educatiu que faça xiquets i xiquetes capços de dirigir els seus destins i arrelats a la seua identitat, la màxima expressió de la qual és la nostra llengua. Música, literatura, foc i pólvora...la XXXIV Trobada d'Escoles en Valencià és la manifestació cívica més important en defensa del valencià, i mereix el reconeixement de tots i totes: institucions, col·lectius i particulars. Per açò convida a tot el poble de Quart de Poblet a sumar-se a aquesta reivindicació i a participar de tots els actes que hem programat, mostrant que som una comunitat integradora,

unida i involucrada amb l'educació dels seus menuts i menudes.

Diguem fort i clar que la nostra xicalla té criteri i ha de tenir capacitat de decisió. Les persones adultes hem de construir un món per a ella i hem de donar-los les eines perquè puguen desenvolupar els seus projectes de vida en llibertat. Per això, en el centenari del naixement del nostre il·lustre Joan Fuster, vull acompanyar-me recordant unes paraules seues que exemplifiquen molt bé el lema d'aquestes Trobades: "*Puix que no es pot impedir que un ocell cante*"...ara afegim: ensenyem-li solfa.

CARMEN MARTÍNEZ RAMÍREZ
ALCALDESSA DE QUART DE POBLET

La Trobada d'Escoles arriba al nostre poble.

Quart de Poblet acull amb orgull la festa de les escoles i la llengua valenciana. I és que aquest any Quart és el poble de la comarca horta-sud que reprendrà la festa de la trobada que malauradament es va haver d'aturar a causa de la pandèmia.

En aquesta jornada tindrem un bon grapat d'activitats lúdiques, com ara tallers, actuacions musicals, cercaviles, etc., que amenitzaran els nostres carrers.

Les comunitats educatives de la nostra comarca participaran i seran benvingudes al nostre poble sota el lema: "L'escola que ens fa lliures". Perquè a través de l'escola hem d'aprendre a pensar, compartir, actuar i escriure sent lliures.

I és que no hem d'oblidar que l'escola i la llengua no sempre han conviscut en

llibertat. Els nostres avis i àvies ben bé que ho saben perquè ho visqueren i ens ho han contat. Durant la dictadura, la falta de llibertat fou un fet que perjudicà greument el valencià. Les escoles ensenyaven els preceptes del règim i el valencià era una llengua proscripida.

En eixe context històric sorgiren mestres com Empar Navarro, Maria Mulet...i tantes altres com elles, compromeses amb la lluita social i la defensa del valencià. Dones valencianes, escriptores i sobretot mestres d'escola. Les seues històries són un clar exemple de les vides de dones perseguides i censurades que passaren desapercibudes, ja que foren silenciades intencionadament pel règim. No ho tingueren fàcil, perquè si ja era difícil ser dona en aquells temps, més encara era escriure en una llengua prohibida com el valencià.

Per altra banda, la llengua valenciana ha d'estar sempre present en l'educació perquè és un dels pilars fonamentals que ens identifica com a poble. I el motor que engega la llengua d'un poble és la seua escola. Per això el valencià i l'escola sempre han de caminar agafats de la mà.

Dones valencianes; mestres i escriptores; escola i llengua; llibertat per a escriure. No hi ha millor manera per reflectir el lema de la trobada: "L'escola que ens fa lliures".

La trobada és un dia de festa, però també una expressió, un manifest, una voluntat de tots els centres educatius, Ampes i associacions que es reuneixen al nostre poble amb un missatge clar: continuar ensenyant, defensant la llengua valenciana en llibertat.

Vos desitge que passeu un bon dia junt

amb les vostres famílies, gaudint de les nombroses activitats que entre tots i totes hem preparat. Una vegada més: "**L'ESCOLA QUE ENS FA LLIURES**".

CRISTINA MORA LUJÁN
REGIDORA DE CULTURA, IGUALTAT I
MEMÒRIA HISTÒRICA

MANIFEST DE TROBADES 2022

L'ESCOLA QUE ENS FA LLIURES

Tornen les llums i els colors, les activitats i els tallers, la música i la dansa, la celebració. Les mascaretes -que encara portem- no poden amagar el somriure de les nostres cares, no amaguen la felicitat exultant perquè les nostres comarques, places i carrers siguen de nou testimonis de la festa per la llengua que són les Trobades.

Aquest 2022 i amb el lema "L'Escola que ens fa lliures", reivindicuem la llibertat d'una escola diversa, feminista i coeducadora, arrelada, crítica, laica, intercultural, pacifista, democràtica, compromesa, sostenible, universalista i solidària. En definitiva, una escola lliure.

Deia l'escriptor i assagista Joan Fuster que "si tens un fill, ensenya'l a ser lliure. Encara que siga a costa teua. En realitat, haurà de ser a costa teua". Ienguany, en el centenari del naixement de Fuster, continuarem tre-

ballant perquè s'eduque en llibertat a totes i tots els xiquets i xiquetes del nostre país. Serem un clam de llibertat. Un concepte nostre, per dret de justa conquesta a mil trobades, manifestacions, marxes cíviques, concentracions i acampades, però també per centenars de milers d'hores de docència lliure. Ja que llibertat és poder parlar, aprendre i treballar en valencià. Perquè llibertat és compartir, consultar, estimar... I viure. En valencià.

Perquè eduquem en llibertat, el valencià ha de ser un dels pilars fonamentals del nostre sistema educatiu. Per això insistim que tots els centres educatius han d'estar en condicions d'oferir una càrrega lectiva superior o igual al 50% en valencià: com més àrees es vehiculen en valencià, millors seran els resultats. A més, és imprescindible apostar pels programes lingüístics òptims, així els

programes experimentals han d'estar subjectes a garantir l'adquisició del valencià i a promoure la immersió lingüística que és la millor llavor per avançar en el plurilingüisme, tant als centres d'infantil i primària, com també a secundària.

Enguany més que mai, cal que parlem de llibertat. Aquesta paraula, que tants somnis i anhels ha despertat, que tantes batalles i sacrificis ha provocat, que tantes cançons i poemes ha inspirat... I és que l'escola és des d'on naix. De la mà de mestres com Empar Navarro, Carme Miquel o Empar Granell. És a l'escola pública, de qualitat i en valencià des d'on forgem les llibertats del futur del poble valencià. Només des del coneixement de la nostra història, cultura, societat, economia farem un país més culte i lliure.

És per tot això que a les Trobades 2022 re-

ivindicarem el nostre model d'escola, "l'escola que ens fa lliures". Perquè l'escola que ens fa lliures és la de Joan Fuster i la de les i els mestres que dia a dia ens fan, i ens han fet, persones lliures, amb consciència i capacitat crítica. Una escola universalista i crítica que ha de tindre el valencià com a llengua vehicular, que és l'única forma d'aconseguir un alumnat competent en valencià.

Des d'Escola Valenciana mai no renunciarem a continuar treballant perquè el valencià tinga un demà, però també un avui. Tornen els dies d'omplir el país de cercaviles, cançons i balls. I tornen totes les idees que hem sembrat durant tants anys... Aquest 2022, vos esperem a les Trobades, a les vostres escoles valencianes. Les escoles que ens fan lliures.

EDITORIAL

«La llibertat és un hàbit, i no resulta gens fàcil d'adquirir.

Només s'adquireix amb la pràctica!»

Joan Fuster

Enguany, després de dos anys ben durs i difícils que hem travessat com a societat, tornem a trobar-nos, a fer les Trobades d'Escoles en Valencià arreu del País Valencià i a recobrar, així, l'espai als carrers en què celebrem alhora que reivindicuem aquest moviment cívic, popular i arrelat a les nostres comarques. Segons el Diccionari Normatiu Valencià de l'AVL, una trobada és “una reunió de persones amb interessos comuns, especialment amb vista a dialogar o a fer alguna celebració”. En aquest sentit, les Trobades nasqueren, a finals de la dècada dels anys 80 de segle passat, com a aplecs reivindicatius i lúdics de les escoles perquè es fera ensenyament en valencià i també perquè es fera un ús vehicular de la nostra llengua. Per a nosaltres, aquests actes són molt significatius perquè ens trobem com a iguals en una festa per la llengua protagonitzada per escoles, famílies i altres tipus d'entitats i associacions comarcals. Podríem afirmar que les Trobades són l'acte “estrella” de la Federació d'Associaci-

ons per la Llengua, allò amb què la gent identifica Escola Valenciana i allò que compartim generacions i generacions d'alumnes que hem estudiat en valencià. A pesar que s'ha aconseguit assolir la major part dels objectius i les fites que es plantejaren amb la implantació de la Llei d'Ús i Ensenyament en valencià (1983), encara hem de seguir tenint cura dels nostres drets lingüístics i culturals. No cal dir que l'ensenyament és un dels àmbits fonamentals perquè es normalitze l'ús de la nostra llengua juntament amb els de l'administració i els mitjans de comunicació. Malauradament, la situació sociolingüística del valencià, tant al carrer com en l'ensenyament, no és la que desitgem. Som conscients del recés que pateix l'ús de la nostra llengua en aquests àmbits perquè nosaltres mateixa hi treballem i, de vegades, reben atacs o queixes que vulneren els nostres drets com a valencianoparlants. Pel que fa a l'àmbit educatiu, s'ha pogut comprovar que la implantació del Programa d'Educació Plurilingüe i Intercultural tan sols ens beneficia si el temps mínim destinat als continguts curriculars en valencià supera el 50%, cosa que ocorre en un nombre reduït de centres escolars. Cal, per tant, que ens hi es-

forcem i que tinguem cura d'aquests aspectes, siga quin siga el nostre paper en els centres d'ensenyament: famílies, professorat, alumnat, etc. Nosaltres seguirem defensant l'ensenyament en valencià perquè és la nostra llengua i la de tota la gent que vivim al País Valencià. Perquè l'escola que volem, la que ens fa lliures, és aquella que dignifica la llengua pròpia, la que s'arrela al medi en què vivim, la que malda per una societat igualitària en què totes podem ser qui volem ser i estimar com vulguem. Perquè cal innovar sempre però també hem de conservar i honrar les tradicions que ens cohesionen com a poble. Perquè la nostra cultura és l'aixopluc que ens permet tindre una identitat i ens serveix com a plataforma per a nodrir-nos amb les altres. És per tot açò que, des del GUAIX-Coordinadora pel Valencià de l'Horta Sud, us convidem a participar a la Trobada d'Escoles en valencià el dissabte, 7 de maig de 2022, a Quart de Poblet. Perquè, com diu la cantant Tesa, som les rebesnetes i els rebesnets del Tío Canya i tornem als carrers com allò que som: “un poble alegre, unit i combatiu” (V. A. Estellés).

PER FER-NOS LLIURES

Tota la gent en parla
 Ningú té res a dir
 Objecte de baralla
 Un tema per discutir
 Mentre la bronca sona
 Res se soluciona
 Teniu ganes de dividir
 Deixeu-vos de promeses,
 no ens podreu seduir
 Ja no hi ha temps per discussions estèrils
 Nosaltres vos direm
 Sabem el que volem
 Així que no perdeu el fil

Una escola que ens ensenye a somiar
 Que es pot canviar la realitat
 Una escola que ens ensenye a estimar
 Per fer-nos lliures
 Millor sembrar somriures

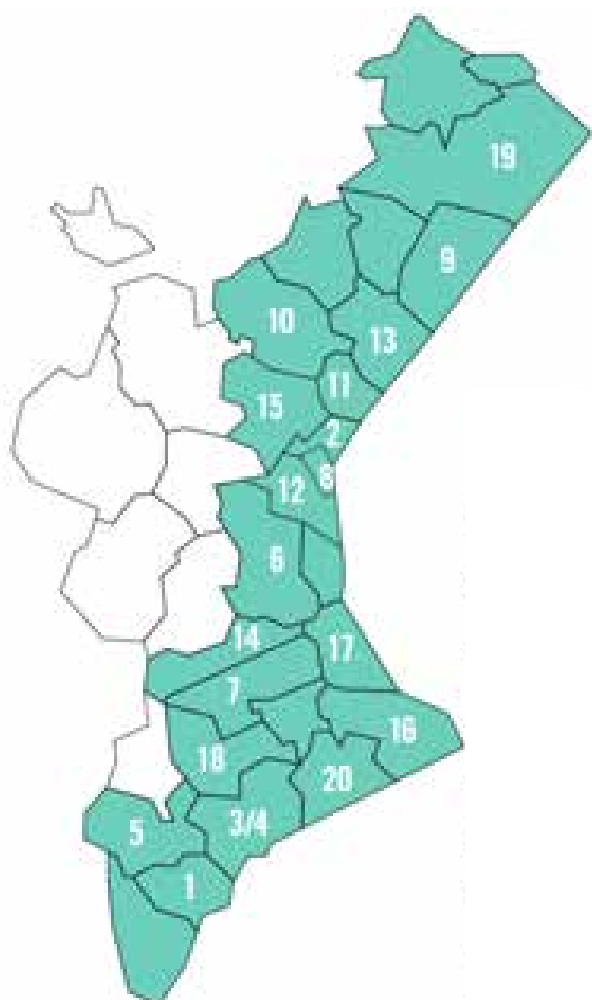
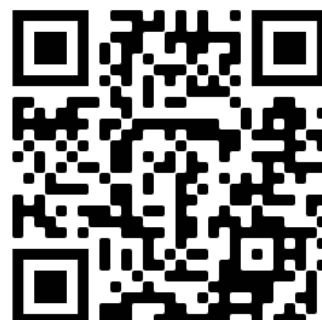
Un lloc on poder retrobar-nos cada matí
 I on juntes, aprendre a conivir
 No s'ho prendrem a broma
 Primer és la persona
 Volem cuidar els amics
 Les portes ben obertes
 No tingueu por
 Deixeu que entre la vida
 Conèixer places i carrers
 Històries de la nostra gent
 Per estimar les arrels

En una escola que ens ensenye a somiar
 Que es pot canviar la realitat
 Una escola que ens ensenye a estimar
 Per fer-nos lliures
 Millor sembrar somriures

Una escola que ens ensenye a somiar
 Per fer-nos lliures
 Millor sembrar somriures

Per fer-nos lliures
 Per fer-nos lliures
 Per fer-nos lliures

Una cançó d'Estel Navarro i Edu Altarriba. Feta per celebrar el 50è aniversari de l'escola 9 d'Octubre d'Alcàsser. i adoptada per Escola Valenciana com a cançó de les Trobades 2022

Trobades 2022

1. CREVILLENT el Baix Vinalopó i el Baix Segura 25 maig	12. QUART DE POBLET l'Horta Sud 7 maig
2. RAFAELBUNYOL l'Horta Nord 27 maig	13. ALMENARA la Plana Baixa 8 maig
3. SANT VICENT DEL RASPEIG l'Alicantí 1 d'abril	14. LA LLOSA DE BAYES la Costera 14 maig
4. MUTXAMEL l'Alicantí 3 abril	15. CASINOS el Camp de Túria 14 maig
5. EL PINOS les Valls del Vinalopó 3 abril	16. PARCENT la Marina Alta 21 maig
6. ALFARÉ la Ribera 3 abril	17. MIRAMAR la Serrania de Baza 21 maig
7. BENIGANIM la Vall d'Albufera 9 abril	18. AGRES, ALFARÀ i GAIANES l'Alicantí i el Comtat 21 maig
8. CAMPANAR València 10 abril	19. CINCTORRES, CASTELLFORT i PORTELL els Ports 21 maig
9. ALMASSORA la Plana Alta 30 abril	20. CALLOSA D'EN SARRIA la Marina Baixa 28 maig
10. TÀA Palència (Trobada virtual) 8 maig	
11. CANET D'EN BERENGUER el Camp de Morvedre 7 maig	

QUART DE POBLET l'Horta Sud—7 de maig

PEPLI ALS IES

En aquest curs s'ha iniciat una nova etapa a SECUNDÀRIA. S'instaura l'ensenyament plurilingüe amb una llei que ofereix a tot l'alumnat les mateixes oportunitats per assolir la seua capacitat multilingüe. Aquesta, ho pot facilitar perquè aposta per un programa únic, superant els dos programes que separaven l'alumnat i famílies als centres, entre els qui aprenien les dues llengües oficials, dels qui no aconseguien la capacitat en valencià.

Més enllà d'aprendre llengües, aquesta llei ens ha de permetre l'Escola que Volem per a un món allunyat de qualsevol tipus de discriminació, d'exclusió, de desigualtat i de vulnerabilitat. Cal, doncs, donar una resposta educativa ajustada a les necessitats de l'alumnat. I per fer-ho ens hem de centrar en indicadors de qualitat i indicadors del context. Creguem que els centres de Primària majoritàriament han fet aquest esforç, i demanem als IES que a l'hora de revisar el seu PEPLI (Programa d'Ensenyament Plurilingüe i Intercultural) empre el **CRITERI DE CONTINUÏTAT**, per a que l'alumnat no veja truncada la seua progressió d'aprenentatge de la llengua minoritzada. El fet de que el criteri aconsellat per la Conselleria ha estat el de "La mitjana"¹ i finalment "el de la mitjana - flexible", es a dir comptant tant les

assignatures comuns com les optatives (en cas de que totes les assignatures optatives triades foren en valencià), ha fet que molts pocs IES puguin assegurar la continuïtat de l'aprenentatge en valencià que venia fent-se a Primària. En la majoria, ni emprant el criteri de la mitjana, s'assoleix el percentatge d'ús acadèmic del valencià que correspondria als que s'estan donant als CEIPS de primària adscrits. Són dades preocupants. Creguem que ni la Conselleria ni els propis IES, han estat conscients del que pot representar, en quant a retrocés en la recuperació del valencià, l'aplicar el criteri de "la Mitjana-Flexible"

A l'hora de l'ensenyament de les dues llengües oficials, hem de tindre en compte el context: ens trobem en una situació de diglòssia que minoritza el valencià. El castellà és la llengua dominant, la que té més espai social. Per això l'escola ha de potenciar el valencià, si creguem que més enllà de transmetre sabers ha de ser compensadora de les desigualtats. Caldrà establir mecanismes, per a que els percentatges en les assignatures comuns no tornen a discriminar el valencià respecte al castellà. Si les hores acadèmiques en valencià recauen en les assignatures optatives, pot ocórrer que hi haja alumnat que acabe l'educació obligatòria havent donat una irri-

sòria quantitat d'hores acadèmiques en valencià. I no pot obtenir el grau de secundària aquell alumnat que no mostre la **competència requerida per la llei en les tres llengües: en acabar la secundària, nivell B1 en castellà i en valencià; així com un A1 en anglès. I el B2 en valencià i en castellà en acabar els estudis post obligatoris, junt a un A2 en anglès** (segons la referència del marc Europeu de les llengües)

Els centres de primària han tingut temps d'anar augmentant els seus programes progressius. No es pot castigar els centres ni l'alumnat que han fet l'esforç per complir la llei de l'ensenyament i ús del valencià: "En acabar l'educació obligatòria, l'alumnat havia de ser bilingüe i tenir la mateixa competència oral i escrita tant en castellà com en valencià". I en aquelles poblacions on el criteri de continuïtat de nou afavoreix l'ús acadèmic del castellà respecte al valencià s'ha de fer valdre el criteri de "l'equitat", si ens creiem que les dues llengües són igual d'oficials al País valencià, fos quin fos els percentatges de les escoles de primària, els IES haurien de presentar un programa plurilingüe, on **el valencià mai podrà estar per sota del 50%**.

L'administració ha de reconèixer per al curs vinent, que amb l'aplicació de la llei es poden produir situacions que impe-

deixen a l'alumnat, en acabar l'educació obligatòria, el domini per igual de les dues llengües oficials, i això va contra la pròpia llei.

Abans d'acabar el curs, s'ha de plantejar modificacions als PEPLIS per corregir les mancances detectades. Caldrà reorganitzar els nostres recursos amb una mirada valenta i entendre que no podem privatitzar ni el centre, ni l'aula ni l'assignatura. Totes i tots sabem que si volem que l'alumnat arribe a dominar ambdues llengües, és necessari que "l'ús vehicular de la llengua minoritzada siga majoritari i que en cap cas hauria de baixar del 50%." (informe de les UEMs²: "Un nou model lingüístic educatiu per a l'educació plurilingüe i intercultural del Sistema educatiu valencià" desembre 2015).

¹ Aplicar la mitjana dels percentatges d'ús vehicular en valencià establerts als diferents centres de primària adscrits.

² UEM: UNITAT D'EDUCACIÓ MULTILINGÜE de la Universitat de Alacant, Castelló i València.

25 ANYS D'ESCOLA EN VALENCIÀ

CEIP EL MOLÍ. TORRENT

Recordar és tornar a viure en el present allò en què una vegada formaren part, és com viure-ho dues vegades. D'això tracten les paraules que segueixen.

El curs 1996/1997 va ser un curs especial per al Col·legi Públic El Molí: vam tindre una segona aula de 3 anys en Educació Infantil, la Música es va implantar en els cursos i es van començar a aplicar dos Programes d'educació bilingüe. L'Equip Directiu, vam fer el que calia fer: animar i impulsar la recuperació del valencià com a base de l'aprenentatge. El Claustre de Professors i el Consell Escolar aprovarem per unanimitat al juny de 1996 l'aplicació de dos programes d'educació bilingües: el Programa d'Incorporació Progressiva -PIP- en tots els nivells, tal i com ja es feia, i l'aplicació progressiva del Programa d'Immersion Lingüística -PIL- que s'iniciaria en un grup de 3 anys. El PIL pensat per a alumnes majoritàriament no valencians parlants, com era el nostre cas, i com a opció voluntària de les famílies, tindria com a base d'aprenentatge el valencià. L'ensenyament del valencià i en valen-

cià serà sempre la millor garantia de la pervivència de la llengua. Aquest era el nostre desig. L'inici va ser aquest, però el compromís amb el barri i les bones pràctiques educatives continuen avui, amb la mateixa força i entusiasme. Actualment l'ensenyament del valencià està regulat pel Decret 9/2017 de 27 de gener i va ser la Llei 4/2018 la que va establir l'actual regulació del ensenyament de les llengües. Aquest nou programa plurilingüe anomenat PEPLI (Programa d'educació plurilingüe i intercultural) ens permet ajornar el castellà fins a primer de primària, tindre una àrea no lingüística en anglès, que en el nostre cas és la música, i donar una major càrrega horària al valencià. Aquest recorregut, que enguany fa 25 anys, ha sigut molt satisfactori. L'escola ha estat un referent de la nostra llengua i tota la comunitat educativa ha anat apostant per a què el valencià cada vegada més estiga present en l'àmbit escolar. Com a centre sempre hem participat activament en aquells esdeveniments relacionats amb la llengua. Les

trobades d'escoles en valencià sempre han sigut un gran referent per implicar a tota la comunitat educativa en la festa per la llengua.

25 anys que queden molt lluny, però que no són res per al que encara ens queda per intentar que cada vegada més i, malgrat tota la gran diversitat lingüística i cultural que hui en dia tenim als centres educatius, el valencià continue present en l'escola i sobretot més enllà d'ella. Estem molt orgullosos i orgullosos del camí recorregut i el nostre agraïment a

tots i a totes els que han fet possible arribar al punt en el qual estem.

Gràcies als mestres i a les mestres per la seua implicació i dedicació, a les famílies, al personal no docent i als nostres alumnes.

Per molts anys més gaudint i treballant per la nostra estimada llengua.

Antonio Rubio Viedma,
director al curs 1996/97.

David López Carratalá, director.

25 ANYS D'ESCOLA EN VALENCIÀ

CEIP RAMÓN Y CAJAL. XIRIVELLA

L'escriptor Arnold Glasow va dir una vegada que un dels principals objectius de l'educació hauria de ser ampliar les finestres per les quals veiem el món. Sens dubte, al CEIP Ramon i Cajal, un dels nostres principals reptes des de fa vint-i-cinc anys ha sigut apropar la llengua valenciana als xiquets i xiquetes de l'escola i l'hem dut a terme amb il·lusió i compromís. No ha sigut una tasca fàcil, sinó un autèntic desafiament, ja que l'escola es troba en un àmbit clarament castellanoparlant i molt ric en diversitat cultural. Quan s'implantà la primera línia en valencià a l'escola, la selecció d'una línia o una altra per part de les mares i pares normalment no es limitava únicament a l'aprenentatge del valencià, sinó als prejudicis d'estar en un grup o en l'altre. De tal forma, va començar a utilitzar l'idioma com una eina de segregació que s'allunyava prou de l'ideal que buscàvem, eixa integració i inclusió lingüística que tant enyoràvem. La posterior unificació d'ambdues línies va encetar el motor del canvi, encara que d'una forma gradual ja que únicament s'impartia en valencià la pròpia assignatura i l'àrea de Coneixement del Medi. A més, la qualitat de l'ensenyament depenia en moltes

ocasions de la competència lingüística del professorat que impartia eixa matèria. Afortunadament, la constància és una habilitat que caracteritza al professorat i als mestres i les mestres del Ramon y Cajal, que van fer un gran esforç per crear nous materials i incloure el valencià d'una forma motivadora i visual, emprant cartelleria amb vocabulari bàsic pels diferents racons de l'escola o entrant a les aules amb elements distintius de cada llengua per tal de motivar a l'alumnat i indicar-li la llengua que en eixe moment tocava emprar-ne. Sens dubte, hem fet molts avanços des d'eixe moment i actualment el valencià està plenament integrat a les aules. A l'escola, comptem amb un Programa d'Educació Plurilingüe i Intercultural (PEPLI) on un 65% del currículum s'imparteix en llengua valenciana, un 25% en castellà i un 11% en anglès a la Educació Infantil, per tal de realitzar una incorporació progressiva de la llengua des de la infantesa. A Educació Primària canvia un poc, destinant un 54% a la llengua valenciana, un 30% a la llengua castellana i un 17% a l'anglès. A més, som molt conscients de la importància de garantir la millor qualitat de l'ensenyament, i això

també passa per promoure una continuïtat lingüística a nivell curricular entre les dues etapes i per afavorir la participació en projectes com DE VIVA VEU o en concursos literaris com Sambori, sense oblidar els propis de la localitat com Les Penyetes, el concurs que promou l'ajuntament de Xirivella per tal d'estimular la lectura i l'escriptura de l'alumnat en valencià. A banda, sempre busquem animacions lectores amb una càrrega lingüística equitativa, combinem esports més populars amb altres més tradicionals i duem a terme festivitats valencianes com la Castanyera o el 9 d'Octubre.

Encara que hem avançat prou, certament tenim alguns reptes als quals fer front, com ara bé, promoure la comunicació en llengua valenciana entre els xiquets i xiquetes i amb el personal del centre, atès que encara que tenim una hora setmanal de competència oral en valencià i anglès, l'alumnat es relaciona prioritàriament en castellà. A més, seria interessant afavorir la millor transició lingüística possible des de l'escola cap als nivells d'estudis superiors i garantir així la continuïtat del treball ben fet. Anem pel camí correcte!

QUART DE POBLET l'Horta Sud—7 de maig

25 ANYS D'ESCOLA EN VALENCIÀ

CEIP LLUÍS VIVES. PAIPORTA

Enguany celebrem al nostre col·le, Lluís Vives de Paiporta, vint-i-cinc anys d'Escola d'ensenyament en valencià.

Érem un col·legi xicotet, d'una línia i el nostre director, en eixe moment Daniel Montoro, va decidir acollir-se al programa del «Valencià enriquít», en el que totes les assignatures es donaven en valencià, començant en primer i anar pujant un curs tots els anys, fins a completar tota la primària i infantil. Eixe curs vaig aplegar jo a cole, com interina i em van donar el grup de primer, o siga que vaig començar eixe nou cicle.

Durant eixe temps existia la figura de l'assessor de valencià, que era Vicent Tamarit, que ens ajudava en tot, proporcionant-nos tant material com cursets d'immersió lingüística que feren més fàcil este començament. L'acollida de les famílies va ser bona, encara i tot que eren quasi tots castellano-parlants, ja que estem en una zona del poble en el que la majoria dels seus habitants son emigrants de zones castellanes, així i tot

vam fer un esforç entre tots per a que funcionara.

L'escola es va fer més gran, degut a problemes d'infraestructura, ens construïren en l'any 2011 un col·legi nou, de dos línies, doncs que la població escolar havia augmentat. Continuarem amb el Programa Plurilingüe Avançat en les dos línies, en la que la llengua bàsica d'ensenyament en tot el centre era el valencià.

L'última evolució és el pas al programa PEPLI, amb la introducció de la llengua anglesa, en el que s'han assignat al valencià el màxim d'hores possibles, procurant mantindre la llengua viva i present a la nostra societat.

Al llarg de tots els anys hem procurat participar en tos els actes de la trobada, i en major o menor intensitat hem estat en tots els actes.

Cal nomenar la labor que fa el GUAIX per a que la trobada vaja endavant un any rere any, aconseguint i barallant-se en qui faça falta per a que la nostra llen-

gua avance i siga transmissora de la nostra cultura.

Enguany me jubile i estic molt orgullosa d'haver contribuït, amb l'ajuda sempre dels meus companys, a que açò puga anar endavant.

Roser López.

25 ANYS D'ESCOLA EN VALENCIÀ

CEIP RAMON LAPORTA. QUART DE POBLET

XXV ANIVERSARI DE LA LÍNIA EN VALENCIÀ. Programa d'Immersió Lingüística (PIL)

Ja fa vint-i-cinc anys que a la nostra escola es pot estudiar en la llengua del Tirant lo Blanch!

Mirant endarrere amb sinceritat, els començaments varen ser complicats. Malgrat que la Llei d'ús i ensenyament del valencià ja tenia tretze anys, la línia en valencià no era desitjada. A Quart de Poblet es parlava (i es parla) principalment en castellà, per la substitució lingüística fruit de la immigració de meitat del segle passat. El professorat del centre era eminentment castellà. Socialment, hi havia poca adhesió al fet del bilingüisme. Estava molt present l'opinió, també de persones valencianoparlants, que el valencià era una llengua domèstica. I que ja n'hi havia prou amb el Programa d'Incorporació Progressiva (PIP). Doncs la línia va encetar el seu camí el curs 96/97, de la mà d'una mestra interina valencianoparlant i de l'última definitiva d'infantil, oriunda de la València castellana. És a dir, les últimes en arribar al centre!

Aquestes dues mestres pioneres, les que vingueren a continuació i la implicació i formació del claustre, junt amb els

bons resultats obtinguts per l'alumnat PIL, va normalitzar el valencià a l'escola com a llengua d'aprenentatge. Malgrat la dificultat dels inicis, l'última dècada, les dues terceres part de l'alumnat han sigut escolaritzades en valencià.

Tindre dos programes lingüístics al centre va suposar un fet diferencial entre l'alumnat. Va haver-hi motivacions alienes a l'estima de la llengua per a l'escolarització en valencià, com el desig d'aconseguir plaça al centre, independentment del programa lingüístic i el prejudici d'evitar classes amb majoria d'alumnat estranger per pensar que incidia negativament en el rendiment de la classe. També per a moltes famílies castellà parlant, aprendre en valencià era percebut com una oportunitat d'integració i per a les valencianes va ser molt important i il·lusionant que els seus fills i filles pogueren estudiar en la seua llengua, per fi.

Actualment, l'entrada en vigor del Programa d'Educació Plurilingüe i Intercultural (PEPLI) ha suposat una gran millora per a l'organització del centre, per a l'agrupament heterogeni de l'alumnat i per a la igualtat d'oportunitat d'aprenentatge de les llengües.

La coexistència de llengües no resta, suma. El multilingüisme és una oportu-

nitat de potenciació dels valors i de la identitat dels pobles, d'enriquiment de les persones i facilitadora d'aprenentatge de com més llengües millor.

A Quart de Poblet, es continua parlant majoritàriament en castellà, és cert. L'èxit de tots aquests anys és que el

valencià, l'entén la gran majoria, i fins i tot amb una empeneta es llencen a parlar-lo. El ranci i naftalènic «hábleme en cristiano» està soterrat per sempre. Amén!

Continuem fent....

25 ANYS D'ESCOLA EN VALENCIÀ

CEIP FEDERICO MAICAS. TORRENT

Va ser al curs 1996-1997 quan el nostre centre, el CEIP FEDERICO MAICAS de Torrent, va incorporar els Programes d'Immersion Lingüística (PIL) i d'Incorporació Progressiva (PIP). En aquell moment, el nostre era un centre de tres línies: una línia PIL i dues PIP.

Els començaments foren costosos, encara que s'afrontaven amb molta esperança. Segons ens narren les professores que van posar en marxa els programes començàvem una nova etapa: "una aventura que empeníem amb molta il·lusió".

La nostra escola, pel seu entorn, sempre

ha sigut majoritàriament castellanoparlant. Al principi, havíem de servir-nos de imatges, gestos i exclamacions per fer-nos entendre. Però a poc a poc i curs a curs, l'alumnat va anar adaptant-se a la "nova llengua" per a després assolir-la, fer-la pròpia i sentir-la com a part viva.

El curs 2018-2019 es va aplicar un nou Programa Lingüístic, el PEPLI, on van desaparèixer "la línia en valencià" i "la línia castellà". Aquest programa ha permès que tot l'alumnat tinga les mateixes oportunitats en el coneixement de les tres llengües: valencià, castellà i anglès. Els avantatges d'educar a les xiquetes

i als xiquets en més d'una llengua sempre han sigut evidents. La formació multilingüe millora la capacitat de resoldre problemes, desenvolupa la percepció auditiva i millora les habilitats verbals.

Des de la nostra escola, ens sentim orgullosos d'aquests 25 anys d'Ensenyament en Valencià i continuem amb la tasca de garantir que el valencià siga un vehicle d'adquisició de nous coneixements i de noves formes de pensament i continuem contribuint a conservar el coneixement de la nostra llengua, que és la nostra cultura.

25 ANYS D'ESCOLA EN VALENCIÀ

CEIP VICENTE PLA I PAREDES. SEDAVÍ

Fa 25 anys que al nostre centre es va iniciar l'ensenyament en valencià. Ha passat el temps i ha deixat un fum d'experiències compartides amb els xiquets i xiquetes, els companys/es, les famílies i els/les professionals que ens han acompanyat en aquest llarg camí.

Quan varem iniciar la línia, Vicent Moreno era el nostre assessor. Ell sabia transmetre il·lusió i amb la seua inesgotable energia i ens va ajudar a encetar una nova etapa.

Al llarg d'aquests anys des d'Escola Valenciana hem comptat sempre amb l'alegria de Carmina; ella sap fer que parega que tot pot ser més fàcil i amb Vicent Font, que va col·laborar amb el Centre als moments més difícils en els que la

matriculació de l'alumnat necessitava un impuls.

En el treball d'estima per la nostra llengua hem comptat amb la nostra companya, Joaquina Hernández, Xima, la mestra de PT que ha treballat aquest anys com lligam del Centre en totes les propostes d'organització de les Trobades.

El CEIP Vicent Pla és una comunitat xicoteta, una família unida, que ha treballat sempre per aconseguir el millor del seu alumnat, afavorint la cooperació entre tots els sectors de la comunitat educativa.

Podem sentir l'orgull d'haver tingut una llarga experiència, en un ambient d'harmonia i treball amb la cooperació sempre de tots i totes; el Claustre, el Consell

Escolar, L'AMPA i l'Ajuntament.

Els últims anys s'han convertit en un gran repte educatiu, amb l'arribada de la pandèmia i amb tots els canvis que ha suposat, un repte que ha estat assolit amb treball i esforç. Molts són els canvis en aquest llarg camí de 25 anys i molts els desafiaments que té davant l'escola pública.

El nostre centre ha quedat ara en noves mans, un nou equip, ple d'entusiasme, ganes de treballar i professionalitat que conduirà al nostre centre a un nou temps de reptes nous, però sempre amb el mateix esperit d'estima per una escola pública de qualitat i en valencià.

25 ANYS D'ESCOLA EN VALENCIÀ

CEIP VILA D'ALAUQUAS. ALAUQUAS

Enguany commemorem els 25 anys de la nostra escola en l'ensenyament en valencià.

El Vila d'Alaquàs està ubicat a uns 8 kilòmetres al Sud de la capital, al poble d'Alaquàs. És una escola d'una unitat ubicada en una població majoritàriament de parla castellana. Per tant, el contacte dels xiquets i xiquetes amb el valencià es realitza principalment a través de les activitats escolars.

La història del valencià al Vila d'Alaquàs comença a partir de l'any 1997 quan es va aplicar l'anomenat Programa d'immersió lingüística al centre. En els inicis haguérem de crear un context

escolar en valencià, amb el compliment de requisits d'aprenentatge primerencs, voluntarietat, un ambient motivador i professorat bilingüe que estimulava els aprenentatges de l'alumnat i de la seua integració en la societat, en la cultura i tradicions valencianes.

No voldríem deixar de recordar que aquests 25 anys de la nostra escola en valencià ha segut possible gràcies al professorat, a les famílies i alumnat que han col·laborat, treballat i defensat l'ensenyament en la llengua pròpia a l'escola.

El valencià és la llengua amb la que aprenen els fills i filles de les nostres fa-

mílies. Actualment es du a terme el Pla lingüístic del centre mitjançant, entre altres metodologies, el Pla d'actuació per a la millora. L'objectiu és facilitar l'aprenentatge i respectar l'assignació horària a cadascuna de les tres llengües curriculars.

La nostra llengua ha de ser una ferramenta viva que cal preservar i dignificar, com el llegat cultural més important que ens han deixat els nostres pares i mares.

QUART DE POBLET l'Horta Sud—7 de maig

HOMENATGE GUAIX-2022

JOSEP LLUÍS VALLDECABRES

Aquest any, amb motiu de la celebració de la XXXIV Trobada d'Escoles en València, a Quart de Poblet, l'ajuntament i Guaix, coordinadora pel valencià a l'Horta Sud, hem decidit homenatjar a Josep Lluís Valldecabres pel seu compromís amb la llengua. Per escriure aquestes paraules hem contactat amb ell i ens hem trobat a una persona propera i afaible que ens ho ha posat molt fàcil.

El primer que ens ha dit és que estava sorprès que li férem un homenatge per utilitzar el valencià en el seu treball com a interpret, director i compositor. Eixe és ja un primer motiu de reflexió. Si fem homenatges a persones que professionalment usen el valencià, és perquè la nostra llengua necessita d'eixos referents per caminar cap a la normalitat, per aconseguir una llengua viva i vàlida en tots els àmbits socials.

Josep Lluís Valldecabres va néixer al número 5 del carrer García Morato – actualment Ramon Muntaner - l'any 1958 a Quart de Poblet, un poble on tothom parlava valencià. De menut, per raons del treball de son pare es traslladà a València i allí començà la seua escolaritat. Al poc de temps, una monja li digué a sa mare: “Su hijo no entiende nada, háblele en español”, perquè el valencià estava proscrit. Sa mare, igual que moltes famílies que volien el millor per als seus fills deixà de parlar-li en valencià.

Ell recorda que un dia, sa mare, mentre estava estenent la roba, li digué, ben articulat: “Jo-sé Lu-ís, da-me e-sas pinzas” i Josep Lluís, li contestà: “Xé, mare, que dius!” De sobte, el seu nom començà a transformar-se acústicament: José Lois, Jusep Luis, Pepelois, Pepelluís, José Louis... així que en aquells anys infantils, d'aprenentatge, d'afirmació de la personalitat, del caràcter etc. fixar el seu nom no va ser tasca fàcil i quan li preguntaven: “cómo te llamas?”, “com et dius?”, davant de tanta contradicció i anarquia fonètica contestava amb un senzill i comú nom denominador: “Jolo” I així fou, “Jolo”, durant uns quants anys. Potser amb un “Onofre” haguera sigut tot més fàcil i més quarter.

Els primers anys d'escolarització van ser al col·legi “La Puríssima” que en aquell moment es trobava tot just darrere de l'Ajuntament de València, en el carrer Arquebisbe Mayoral. El batxillerat el va fer en els Escolapis Sant Josep de Calassanç de Micer Mascó, al mateix temps que estudiava al Conservatori. Després va iniciar a la Universitat els dos primers anys de Ciències Exactes, però finalment la Música el va segrestar definitivament. Però Josep Lluís de ben jove prengué consciència que la seua llengua era el valencià. A poc a poc, a partir dels dotze o tretze anys el valencià va anar guanyant terreny entre els amics, la família, els companys d'estudis, etc. L'amistat amb Toni Mestre, abans de les primeres actuacions i gravacions musicals, així com del primer programa radiofònic en valencià “De dalt a baix” varen ser determinants. Recorda els grafitis de PARLEM VALENCIÀ en majúscules i en negre acompanyats d'un cercle amb les quatre barres al seu interior. A través tingué relació, amb Matilde Salvador, amb Josep Palacios i Joan Fuster. Gràcies a Matilde Salvador estigué a l'Alguer i conegué al poeta Rafael Caria, i amb la col·laboració de Josep Palacios i Joan Fuster, gravà un disc en la Muntanyeta dels Sants.

La seua participació com a membre de la Cançó Valenciana ha quedat enregistrada, principalment, al disc *Tros de Préssec* (1976, Movieplay – 2011, Warner Music), on interpreta les seues pròpies cançons. Disc que gravà en acústic, sent menor d'edat a Madrid en un cap de setmana. Uns mesos després d'aquella gravació va rebre una telefonada d'un productor que li digué: “Si te cortas el pelo, té vistas con la ropa que yo te daré y cantas en castellano te llevo de gira por Sud-América”. No cal dir que Josep Lluís rebutjà aquella proposició. Per aquell disc continua sent reconegut. Quan li pregunten, tu eres el de *Tros de Préssec*? Ell contesta, sí, però fa quaranta anys que soc director. No ha tornat a gravar però ha continuat fent cançons i ha participat fent veus o tocant el piano amb Maria del Mar Bonet, Trullars, Lluís Miquel, El Sifoner, Paco Muñoz...

De l'etapa de cantautor recorda uns anys d'una joventut i una societat amb unes energies i voluntat de canvi extraordinàries, explosives: Monarquia o República? Són els anys de les grans manifestacions per la “Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia”. Els aplecs de la Cançó al llarg de tot el nostre País n'eren freqüents: places de bous, camps de futbol, festes populars. Fins i tot feien sempre acte de presència “els grisos”. Uns

incondicionals.

També mostres de cançó valenciana a Barcelona, París, Milà. Al disc de “Canzoni di Lotta del Paese Valenziano” “USCIRE DALLA NOTTE”(Milà, 1976), trobem una de les seues primeres cançons, “Despertar”, hores d'ara versionada per Borja Penalba i la veu de la jove Laura Rambla en una edició commemorativa dels 50 Anys d'Acció Cultural del País Valencià. Després vindria “Tros de préssec”.

Josep Lluís Valldecabres va cursar estudis musicals de cant i piano al Conservatori Superior de Música de València. Fou membre dels Pequeños Cantores de Valencia i de l'Orfeó Valencià (abans anomenat Orfeó Navarro Reverter), sota la direcció de Jesús Ribera Faig.

Fou fundador del prestigiós grup Studium Musicae de València (1981). Experiència d'uns anys que va ser extraordinària formativament per a tots els seus integrants. Com a membre del grup Studium Musicae, mereix ésser destacada la gravació que, juntament amb Hespèrion XX, van realitzar ambdós formacions a Berlín de les *Ensaladas de Mateu Fletxa* (Astreé-Audivis) i la gravació del *Cant de la Sibila* per a la Televisió Francesa, sota la direcció musical de Jordi Savall, així com els concerts que ambdós formacions oferiren a València, Barcelona, Roma, Milà, Basilea, Karlsruhe, Innsbruck, Berlín, etc.

Director fundador de l'Orfeó Veus Junes de Quart de Poblet (1975) i de la Coral Infantil El Raconet (1982), l'Orfeó Veus Junes va néixer l'any 1975 i es presentà en públic aquell mateix Nadal de la mà de Josep Lluís Valldecabres. Aquesta coral ofereix diversos concerts anuals a Quart de Poblet i els seus voltants i organitza el festival Coral d'aquesta localitat de l'Horta, on hi participen formacions corals de gran prestigi d'arreu del País Valencià i del conjunt de l'Estat. Des dels seus inicis ha ofert concerts a diverses capitals de la península i ha fet importants actuacions a Itàlia, Hongria i França.

Dirigeix l'Orfeó Valencià des de gener de 1987, amb el qual va obtenir molt prompte el primer premi al Concurs Coral Internacional de Budapest. Des d'aleshores ha desenvolupat una activitat pedagògica i artística ben intensa per tota la geografia valenciana i espanyola així com també per Portugal, França, Itàlia, Regne Unit, Holanda, Alemanya, Hongria, Cuba, Rússia, Estònia, Noruega, etc. Com a director de l'Orfeó Valencià participa, entre d'altres, en la gravació d'*Atlàntida*, de Manuel de Falla (Auvidis Valois), amb la Joven Orquesta Nacional de España; *Retaule de Nadal*

(Anacrusi), juntament amb el quintet de metalls Spanish Brass Luur Metall, etc.

Ha realitzat i impartit cursos de direcció, tècnica vocal i interpretació musical i amb freqüència forma part en jurats de composició i interpretació de música coral. Recentment, dirigeix l'estrena de la cantata *Les Veus de la Frontera* amb text de Manolo Molins i música d'Arcadi Valiente.

Com a intèrpret contratenor, col·laborador del grupo vocal masculí de cambra Lluís Vich Vocalis de València, participa en la gravació de *Discantus*, juntament amb el saxofonista Perico Sambeat, amb música del Misteri d'Elx (Seris CD).

En el camp sinfònic-coral ha dirigit *Requiem* de W. A. Mozart, *Requiem* de G. Fauré, *Johannes-Passion* de J. S. Bach, *Messiah* de G. F. Händel, *Sept dernières paroles du Christ en croix* de C. Franck, *Nänie* de J. Brahms, *Stabat Mater* de J. G. Rheinberger, *Carmina burana* de C. Orff, *Iam rara micant sidera* de Salvador Brotons, etc.

Va compondre la música del boato de la capitania cristiana en la Festa de Moros i Cristians d'Alcoi de 1998, amb disseny i realització artística del valencià Manuel Boix, és també autor de la música original de diverses produccions escèniques per a Teatres de la Generalitat Valenciana, així com de cicles infantils de música coral.

És membre director des de la seua fundació (2004) de l'Orfeó Valencià Infantil. I té publicat el llibre-CD *Cantovicòrum lubilo*, en l'editorial Bromera, un recull cançons originals seues per a cor infantil, amb acompanyament instrumental de Jesús Debón, sobre poemes de Marc Granell, Olga Xirinacs, Josep Ballester i d'ell mateix, amb il·lustracions originals de Manuel Boix, interpretades per l'Orfeó Valencià Infantil. També té publicat, en la Institució Alfons el Magnànim, *Poesia i Música Valenciana per a Cor de Veus Blanques*, recull de partitures que ha compost basant-se en poemes d'autors valencians contemporanis.

Per a Josep Lluís Valldecabres, el cant, la veu, la cançó, la música coral i la poesia... són la seua passió i la millor forma de desenvolupar sensibilitats, de comunicar col·lectivament, de socialització. I per tot el que ha fet, i el prestigi que suposa tindre un referent en la nostra llengua dins del món de la música, creguem ben merescut l'homenatge que l'ajuntament del seu poble i Guaix-Escola Valenciana li retem amb motiu de la XXXIV Trobada d'Escoles en València a Quart de Poblet. Moltes gràcies.

HOMENATGE GUAIX-2022

VICENT CARDONA, FE I CULTURA

Una vesprada de la primavera de 1990 –ara fa 32 anys–, a la porta d'una de les nombroses escoles que posseeix l'Horta Sud, un xiquet de 9 anys s'acostà al capellà i màxim responsable d'aquell centre educatiu i, en resposta a la invitació que la parròquia havia fet arribar als seus pares perquè assistiren a una reunió preparatòria de la Primera Comunió, li amollà: «Don Vicente, mi papá dice que esta noche no vendrá a confesarse, porque no cree en los curas; y además, que les den por el c...».

El pacient mossén, en escoltar aquelles crues i sinceres paraules, en compte d'encomanar al menut que fera arribar al progenitor l'improperi que, com a resposta, segurament mereixia –tal com hauríem fet la majoria de nosaltres–, decidí publicar una «carta oberta» en el full parroquial per a explicar al pare en qüestió el valor de la coherència i de l'educació. D'aquesta manera, iniciava aquella memorable missiva asseverant que, una vegada més, s'havia complit l'antiga profecia segons la qual «infants i orats diuen les veritats». I hi exposava que tampoc ell no creia en els capellans: en qui creia era en Déu, «que és un Pare que no es contradiu entre el que em diu i el que em fa», subratllava; també, que creia en l'amistat: per exemple, la que li oferien els capellans; i, sobretot, que creia en la importància de no sotmetre els xiquets a situacions tan contradictòries com la d'enviar-los a catequesi de Primera Comunió i, a la vegada, menysprear les activitats i reunions que s'hi promovien.

Com ja haureu endevinat, el capellà al qual faig referència és Vicent Cardona i Puig, que va nàixer en 1946 al municipi de Llombai, a la Ribera Alta. I que, ordenat com a prevere en 1969, fins a la seua jubilació –esdevinguda en 2021– ha estat al capdavant de les parròquies d'Ontinyent (1969-1972), la Mare de Déu de Fàtima a la ciutat de València (1972-1974), Tavernes de la Valldigna (1974-1982), la Mare de Déu de l'Olivar d'Alaquàs (1982-2004), Santa Maria de Jesús a la ciutat de València (2004-2008), i Sant Cristòfor Màrtir de Picassent (2008-2021). I amb

qui, durant els vint-i-dos anys que passà a Alaquàs, vaig tindre el goig i la sort de compartir nombroses activitats i hores de conversa: primer, com a escolanet; després, com a membre de l'agrupament escolta Argila i de la publicació *La Fulla de l'Olivar*; i, finalment, com a company del consell de redacció de la revista *Saó*. És així com puc assegurar que Vicent és un dels grans animadors del binomi fe i cultura que ha alenat el territori valencià durant les darreres cinc dècades. Perquè sap que és en la concreció cultural i identitària on la fe –la intel·ligència, en diria ell– esdevé vida. I per això ha exercit el ministeri pastoral prioritant l'educació de xiquets i joves, que ha promogut tant com ha pogut a través de la fundació d'escoles i agrupaments escoltes. I una educació, és clar, en valencià, incardinada en el territori. És a dir, fidel a la història i la tradició dels nostres pares.

En el cas d'Alaquàs, puc dir que el moment en què es féu palmària la quantitat i la qualitat del treball que, en poc més d'una dècada i mitja i des de la seua condició de responsable parroquial, Vicent havia sigut capaç de desenvolupar al si de la nostra comarca fou a propòsit dels actes de commemoració del seté centenari de la troballa de la Mare de Déu de l'Olivar, que es desenvoluparen durant els anys 2000-2001. En aquell temps, entre el veïnat d'aquest municipi de l'Horta va fer fortuna una metàfora que equiparava la parròquia objecte de celebració a un arbre d'esponerosa presència, profundes arrels i esplèndid brancatge que fou immortalitzat en un plafó ceràmic que actualment és possible contemplar al cancell del temple.

Així, i com passa amb determinades celebracions, l'efemèride permeté fer balanç del camí recorregut; i evidenciar les superbes dimensions que, en pocs anys, havia adquirit l'«Arbre de l'Olivar», integrat per múltiples i diferents col·lectius, entre els quals: l'escola Mare de Déu de l'Olivar (que disposa de dos centres), un parell d'agrupaments d'educació juvenil vinculats a l'escoltisme, una confraria, una escolania, diversos grups de cate-

quesi, litúrgia i preparació al matrimoni, un full parroquial que actualment ha assolit els 725 números, un certamen literari que ja ha convocat la 32a edició... I me'n deixo alguns, de col·lectius.

¿Com era possible que una parròquia que, en 1982, a penes si comptava amb Catequesi, Juniors i Càritas haguera adquirit, en tan pocs anys, aquells dinamisme i magnitud? Dissortadament, a l'Olivar d'Alaquàs no es produeixen miracles com els que obrava Sant Vicent Ferrer; la transformació i el creixement exponencial de la parròquia no s'originà per generació espontània; i la clau de volta d'aquell canvi colossal tenia nom i cognoms: els que engalanen el nostre homenatge. Una persona que, amb la seua capacitat de treball i lideratge, es va lliurar, en cos i ànima i des del primer dia, a revitalitzar una parròquia que, en aquell ja llunyà any del «Naranjito», es trobava –i per diverses circumstàncies– gairebé somorta.

Si destaque la labor que, en la seua llarga i fecunda trajectòria, Vicent va desenvolupar a Alaquàs és, simplement, perquè es tracta del cas que millor conec. Perquè el ben cert és que la seua aportació s'ha fet notar amb igual intensitat a la totalitat de parròquies que li han sigut encomanades, ja que en totes ha deixat evidents mostres de la seua empremta: del seu tarannà i qualitats humana i espiritual. Per exemple, i pel que fa a Picassent, amb la recuperació dels cants de la Carxofa en honor de la Mare de Déu de la Vallivana i de la Sibila, i amb el recolzament a la implantació de l'ensenyament en valencià a l'escola parroquial.

I a tot això, encara hauríem d'afegir la intensa labor que ha desenvolupat en l'àmbit supraparroquial: en espais com ara la revista *Saó* –de la qual fou fundador en 1976 i director durant el període 1995-2003–, el Centre de Preparació al Matrimoni (CPM) –en fou consiliari estatal– i la Federació d'Escoltisme Valencià, de la qual esdevingué, des del primer dia, un dels principals puntals. En aquest sentit, tan sols recordaré que si en 1996 la revista *Saó* pogué completar amb èxit

el llarg i complex procés d'edició de l'anomenada *Bíblia Valenciana Interconfessional* –un procés que fins i tot inclogué «intriga vaticana»–, la primera bíblia en valencià després de la de Bonifaci Ferrer, fou, en bona part, gràcies al treball, la diplomàcia i l'habilitat de Vicent.

I és que, ben mirat, ¿són suficients la capacitat d'acció i de direcció per a aixecar una obra de les dimensions i la fortalesa com la que Vicent va edificar no sols a Alaquàs i Picassent, sinó a tots els barris i municipis on ha treballat? No, evidentment. En tots aquests projectes, a més del cap, de la intel·ligència, cal posar-hi el cor: l'estima que ens ajuda a lliurar-nos plenament a una causa i a obrar correctament. És a dir, amb eficàcia. I el que potser és més important: l'estima que genera les complicitats i sinergies que permeten fer grup amb persones constructives i capaces de tirar avant els més diversos projectes.

Així ho ha entès i practicat Vicent Cardona durant les més de cinc dècades que ha estat al servei de les diverses comunitats humanes que li han sigut encomanades, la major part de les quals al si de la nostra comarca. Al llarg de trenta-cinc anys de servei a l'Horta Sud en què, com «El Pi de Formentor», del poeta mallorquí Miquel Costa i Llobera, des de l'arrelament ha mostrat «de ses fulles l'eterna primavera». I ha ofert ombra abundant i fruits generosos a tots els qui ens hi hem acostat.

Per tot això i per més, l'enhorabona, Vicent, per aquest merescut i afectuós reconeixement a la trajectòria professional que et dedica Guaix-Escola Valenciana, coordinadora pel valencià a l'Horta Sud. I moltes gràcies per la quantitat i la qualitat del treball que, d'una manera tan perseverant i eficaç, has portat a terme en favor de l'educació i el benestar dels habitants de la comarca. Amb coherència, intel·ligència i estima.

Rafael Roca

QUART DE POBLET

I'Horta Sud—7 de maig

HOMENATGE GUAIX-2022

L'HORTA TEATRE

Amb aquest article us volem fer un resum de com va nàixer L'Horta Teatre a Castellar-l'Oliveral. Un xicotet somni d'un grup aficionats fet realitat. **Des dels seus inicis van tenir clar que la llengua dels seus treballs seria el valencià.**

NAIXEMENT

Va ser l'any 1974, quan un grup d'aficionats a les arts escèniques van crear el Grup de Teatre Independent L'Horta, format per amics amb inquietuds polítiques i socials. Primer era una creació col·lectiva dels seus muntatges de temes costumistes i ambientacions relacionades amb la vida rural i els problemes del treball al camp. Conjugaven l'estil popular i la crítica social.

Les seues primeres representacions van ser: La butaca màgica, d'Anton Txékhov (1974). La petita història d'un home qualsevol, de R. Gomis (1975). Mai tan lluny de la realitat ni tan prop de la plaça del Cabdill. Creació col·lectiva (1977). Supertot, Josep M. Benet i Jornet (1978). Amparin Fartons, la fallera que canta i balla. Creació col·lectiva (1979). Somni. Creació col·lectiva (1980). El tren de cristall, d'Agustí Bartra (1980). A les 20 hores, futbol, de Josep M. Carandell (1981). El gran Claus i el xicotet Claus, de François Savaing (conte de H. C. Andersen) (1982).

Van recórrer les comarques valencianes amb diverses produccions com **Bloody Mary Show (1983)**, escrita per Rodolf Sirera i dirigida per Juli Leal. L'any 1984, va ser la primera companyia valenciana participant en el Festival Grec de Barcelona. Amb l'èxit artístic i econòmic es van constituir com Associació Cultural. L'any 1985, va adquirir un solar a L'Oliveral a fi de construir un teatre on actuar.

El 1988 l'associació va aturar l'activitat del grup de teatre dividint el treball en dues branques: una línia professional, amb el nom de L'Horta Teatre que reprendria la producció i l'autogestió de les seues propostes artístiques; i la línia aficionada, com va ser el seu inici.

L'HORTA TEATRE. COMPANYIA PROFESSIONAL 1988.

El primer muntatge professional de la companyia, **Viu com vulgues (1989)**, dirigida per Carles Alberola. La següent va ser amb **O tu o res (1991)**, escrita amb Ferran Torrent, i la companyia va començar a rebre atenció mediàtica. L'espectacle va ser seleccionat per ser representat a la I Mostra de Teatre d'Alcoi i per celebrar la reobertura del Teatre Talia de València en 1993.

Després de **Nit i dia (1993)**, Carles Alberola va cedir la direcció artística de la companyia i va ser substituït per Inma Sancho, que va dirigir l'actualització de **Llegenda**

de Bandoler (1994), d'Eduardo Zamaniello, per a tots els públics. La directora va treballar amb textos de diversos autors valencians com **Beatrís (1996)**, de Pasqual Alapont; l'adaptació de Carles Pons de la llegenda artúrica **Merlí i el jove Artús (1997)**, coproduïda amb l'Escalante Centre Teatral; **Àngel (1999)**, un text de Juli Disla per a públic familiar; **Souvenir (1998)**, inspirat en un text de Ximo Llorens, i dirigit per Juli Cantó i Joan Miquel Reig. Roberto García va començar com a director artístic de la companyia amb la comèdia **Follow me (2000)**. **Les tres porquetes (2001)** versió musical, i així es va reforçar la producció estable d'espectacles per a públic familiar. Durant dèsset anys Roberto García va escriure i dirigir la majoria d'espectacles, tant els adreçats a les famílies com als adults, amb Alfred Picó a la producció executiva. Una etapa que va finalitzar amb **La guerra dels mons 2.0 (2015)**, per a CulturArts Generalitat, i **Lil·liput (2016)** en l'apartat infantil. En aquest període, també es van promoure altres treballs escènics a càrrec d'Amparo Vayá, Laura Uselet, Juan Pablo Mendiola, Pau Pons o Sergio Martínez.

A partir d'aquell moment, l'autoria i la direcció dels espectacles han sigut variades. **Horta (2018)**, l'espectacle creat i dirigit per Pau Pons, va encetar nou itinerari en l'apartat d'espectacles per a la infància; mentre que Carles Sanjaime es va fer càrrec de la versió valenciana de la comèdia de Ramon Madaula, **L'Electe (2019)**, per a públic adult. La primera proposta escènica per a la primera infància, **Bola (2019)**, ideada i dirigida per Kika Garcelán.

Pau Pons va dirigir **Família Normal (2020)**, una comèdia per a adults a partir d'un text de Núria Vizcarro, i Juan Pablo Mendiola tornà a treballar amb la companyia, més d'una dècada després, amb Lluna, la seua proposta familiar per a l'Escalante Centre Teatral.

Alfred Picó, que va començar de molt jove al Grup de Teatre Independent L'Horta allà pels anys 70 del segle passat, actualment és el productor executiu dels espectacles de la companyia professional.

SALA L'HORTA.

En 1985, l'associació cultural Grup de Teatre L'Horta inicia el projecte de construcció d'un espai privat a Castellar-l'Oliveral, per oferir un equipament cultural obert a la població del barri, a les entitats culturals de l'entorn i als nuclis urbans pròxims que no disposaven d'infraestructures d'aquest tipus. L'any 1995 es va inaugurar la Sala L'Horta amb vocació de servei públic.

L'any 1995, l'associació cultural, propietària de la sala, es va dividir en dos apartats: la producció d'espectacles professionals de la companyia i la programació de l'es-

pai. L'espai sempre ha col·laborat amb altres companyies de teatre valencianes, llogant i cedint la sala per a assajos i preestrenes. Ha acollit gran quantitat i diversitat d'esdeveniments privats i públics: certàmens de teatre, gal·les i presentacions, representacions de dansa, concerts, monòlegs, espectacles de màgia, xarrades i lloguers per a empreses i particulars.

L'any 1999, Sala L'Horta va iniciar la Campanya Escolar Teatre dels Xiquets, programació dirigida a tots els centres escolars i a totes les etapes educatives. En el 2003, es va decidir donar prioritat a la campanya escolar i a la programació de teatre infantil, identitat que ha caracteritzat a la sala des d'aleshores. El 2007, es constitueix l'empresa L'Horta Teatre, i des d'eixe moment les tasques de producció i distribució d'espectacles, l'administració i la coordinació dels matinals per a escolars, recauen sobre un equip de treball extern a l'associació.

Actualment l'activitat de la Sala L'Horta està dividida en tres parts complementàries: Una primera part amb funcions matinals dedicades al teatre infantil i juvenil, una segona durant els caps de setmana, destinada a la programació de contingut per a la primera infància i el públic familiar i adult; i la tercera, que incorpora tota l'activitat sociocultural.

Des del Guaix-Escola Valenciana Horta Sud, volem donar les gràcies a Horta Teatre pel seu treball dignificant la nostra llengua, amb el desig que continuen molts anys més.

PREMIS REBUTS

De 1981 a 1983: Premi de les Ajudes a Promocions Teatral i Musicals de la Diputació de València.

1998: Premi de la Crítica Valenciana, per Merlí i el jove Artús.

1998: Merlí i el jove Artús: Premi de les Arts Escèniques de Teatres de la Generalitat Valenciana al millor vestuari per a Joan Miquel Reig (Merlí i el jove Artús).

1999: Premi Micalet al millor text teatral per a Pasqual Alapont (Beatrís).

2000: Premi de les Arts Escèniques de Teatres de la Generalitat Valenciana a la millor escenografia per a Jaume Policarpo (Follow me).

2001: Premi Narcís Blanc, de l'Associació d'Actors i Actrius Professionals Valencians, pels 25 anys de trajectòria de la companyia.

2006: Premi de la Crítica Valenciana a la millor actriu per a Maribel Bravo (Pica, ratlla, tritura).

2006: Premi de la Crítica Valenciana a la millor concepció plàstica (Pica, ratlla, tritura).

2006: Premi de les Arts Escèniques de Teatres de la Generalitat Valenciana a la millor actriu protagonista per a Maribel Bravo (Pica, ratlla, tritura).

2006: Premi Max Aub al millor autor per a Roberto García, als Premis de les Arts Escèniques de Teatres de la Generalitat Valenciana (Pica, ratlla, tritura).

2007: Premis Abril al millor espectacle infantil, per Els calcetins perduts i Premi de les Arts Escèniques de Teatres de la Generalitat Valenciana al millor espectacle infantil per La bella dorment.

2009: Premis Abril al millor espectacle de teatre de sala i al millor espectacle de l'any per Moby Disc.

2012: Premi d'Arts Escèniques i Audiovisuals, de l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana, a la trajectòria de L'Horta Teatre.

2014: Premi Jaume I, del Bloc de progrés de l'Alcúdia, per la trajectòria en defensa del valencià.

2019: Premi de les Arts Escèniques Valencianes, de l'Institut Valencià de Cultura, al millor espectacle per a xiquets i xiquetes, per Horta. Premi XXIX Mostra d'Alcoi al millor espectacle d'adults, per L'Electe i Premi Quico Moret, de l'Institut d'Estudis Comarcals de l'Horta Sud, a la trajectòria i vinculació de L'Horta Teatre amb la comarca.

2020: Premi de les Arts Escèniques Valencianes, de l'Institut Valencià de Cultura, al millor actor per a Josep Manel Casany (L'Electe).

2021: Premi IDECO Horta Sud.

Organitzen:

Escola Valenciana
activistespelvalencia.org

el guaix COORDINADORA
PEL VALENCIÀ
L'HORTA SUD

Amb la col·laboració de:

AJUNTAMENT DE
Quart
de Poblet

Mancomunitat
Intermunicipal
de l'Horta Sud

DIPUTACIÓ DE
VALENCIA
Àrea de Cultura

GENERALITAT
VALENCIANA
Conselleria d'Educació,
Cultura i Esport

**SEMPRE
TEUA**
La teua llengua

AMB
el VALENCIÀ, fem PINYA

bromera

**Escola
valenciana**
activistespelvalencia.org

NOUS PROJECTES
EDUCATIUS
DE PRIMÀRIA, ESO
I BATXILLERAT

PROJECTE
FÈRTIL

projecte
**AVAN-
CEM**

**VALENCIÀ
ACTIU**

ACCÉS

Entra a llengua.bromera.com per a conèixer els nous materials

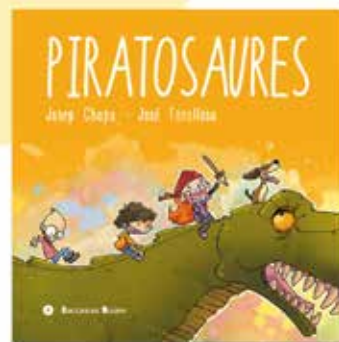
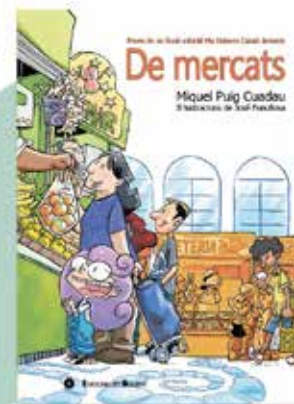
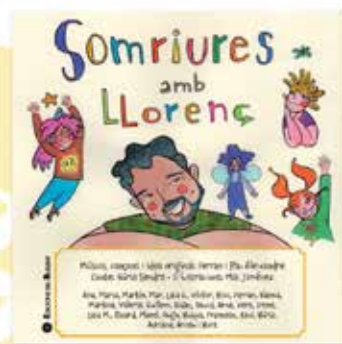

Àlbums de ficció i No ficció infantil

EDICIONS DEL BULLENT

www.bullent.net

Tamar
RESTAURACIÓ & CATERING

Polígono Industrial de Beniparrell Camí Vereda Nord, 48
46469 Beniparrell Tlf. 96 120 37 92
www.tamar.es
comercial.este@tamar.es

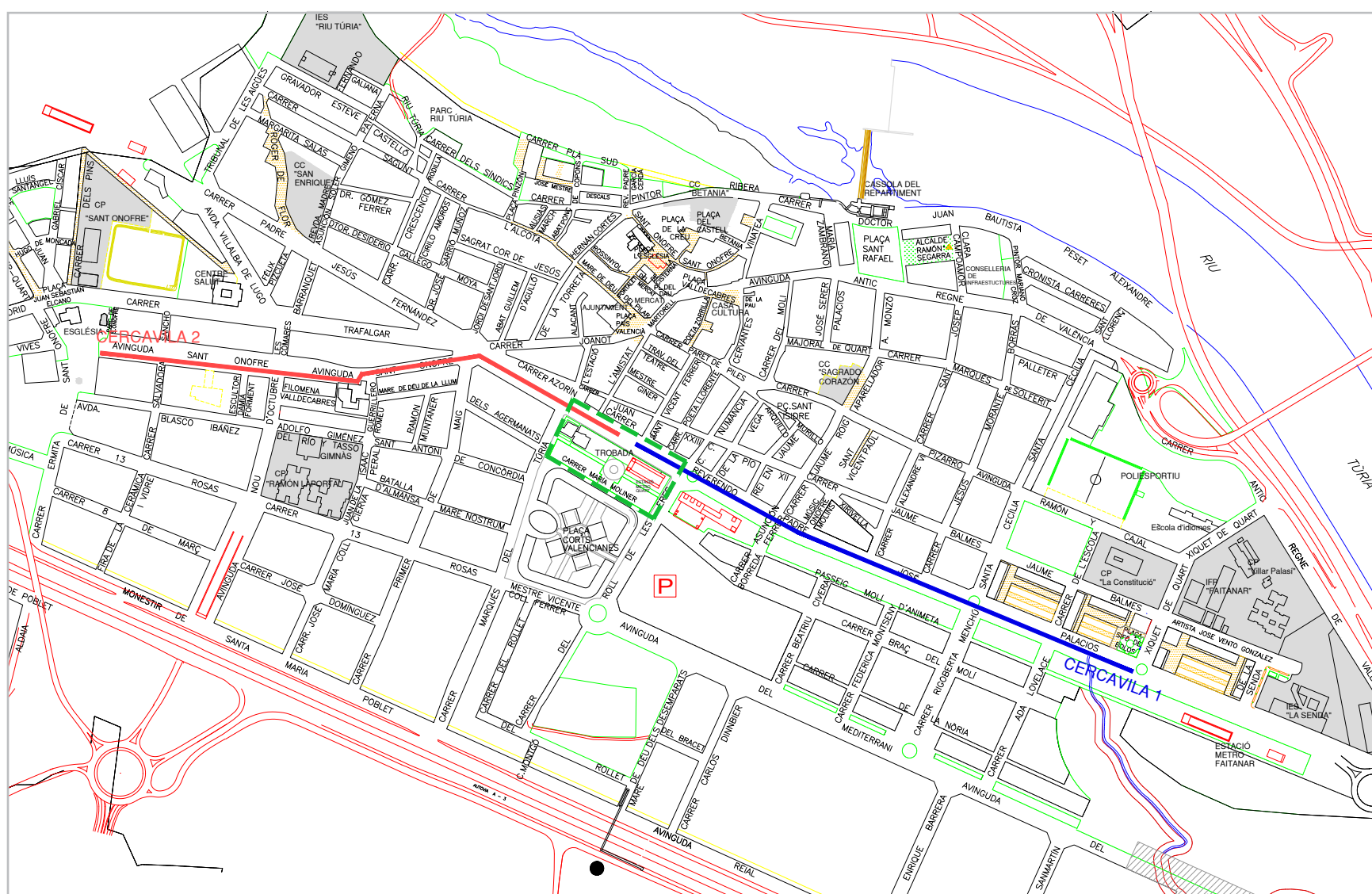
**Agendes
escolars
i llibres**

**EDI-
CIO-
NS 96**

**Des de fa 25
anys donant
suport a
l'Escola
Valenciana**

www.edicions96.com

CERCAVILA (1)

Eixida: Carrer Xiquet de Quart
Centres de Quart
Ramon Laporta
La Constitució
Villar Palasí
Sagrado Corazón
SEDAVÍ
SILLA
TORRENT
XIRIVELLA
ALAUQUÀS
ALBAL
ALCÀSSER
ALDAIA
ALFAFAR

CERCAVILA (2)

Eixida: Plaça de L'Ermita.
Centres de Quart
Sant Onofre
Sant Enrique
Purísima Concepció
Escoleta Ninos
BENETÚSSER
BENIPARRELL
CATARROJA
MANISES
MASSANASSA
MISLATA
PAIPORTA
PICANYA
PICASSENT

ALTRES ACTIVITATS
AL VOLTANT DE LA TROBADA

PRESENTACIÓ DEL VOLUNTARIAT
El dijous, 31 de març a les 18 hores a la sala d'actes de l'Ajuntament.

LLIURAMENT DELS PREMIS
SAMBORI
El divendres, 8 d'abril a les 18.30 hores a l'Auditori "Molí de la Vila"

TROBADA DE SECUNDÀRIA
El dimecres, 13 d'abril a les 10 hores al Poliesportiu Municipal.
Tallers i actuació del grup Tenda.

REUNIÓ COMARCAL
El dijous, 28 d'abril a les 17.30 hores a saló d'actes de l'ajuntament.

INAUGURACIÓ DEL MAPA
DE LA COMARCA I PLANTEM
PEL VALENCIÀ
El divendres 29 d'abril a les 10 hores

ACTE HOMENATGES I
RECONeixEMENTS COMARCAL
El divendres 20 de maig, a les 19.30 hores, a saló d'actes del Casino de Quart de Poblet

TROBADA MUSICAL**DIMARTS, 29 DE MARÇ**

CEIP. CREMONA D'ALAUQUÀS
CEIP. FELIX R. DE LA FUENTE DE MANISES
C. LES CAROLINES DE PICASSENT
C. MARE de DEU de L'OLIVAR
D'ALAUQUÀS
C. VILLAR PALASI DE QUART DE POBLET

DIMECRES, 30 DE MARÇ

CEIP. REI EN JAUME DE CATARROJA
C. SAN ENRIQUE DE QUART DE POBLET
C. LA COMARCAL DE PICASSENT
CEIP. SANT IGNASI DE LOIOLA DE PICASSENT
CEIP. RAMON LA PORTA DE QUART DE POBLET

DIJOUS, 31 DE MARÇ

C. PURISIMA CONCEPCIÓ DE QUART DE POBLET
IES. BERENGUER DALMAU DE CATARROJA
C. SAGRADO CORAZON DE QUART DE POBLET
CEIP. LA BALAGERA D'ALBAL
CEIP. SANT ONOFRE DE QUART DE POBLET
CEIP. SANT PASQUAL DE TORRENT

DIVENDRES 1 D'ABRIL

CEIP. LES TERRETES DE TORRENT
C. EL DRAC DE TORRENT
CEIP. LOPE DE VEGA DE TORRENT
CEIP. LA CONSTITUCIÓ DE QUART DE POBLET
CEIP. 9 D'OCTUBRE D'ALCÀSSER

ACTIVITATS EL DIA
DE LA TROBADA
A les 9 hores

Muntatge de les taules i cadires per als tallers a càrrec de persones voluntàries que col·laboren amb l'organització de la trobada.

De 16 a 17 hores

Muntatge dels tallers.

De 17 a 17.30 hores

Concentracions de les cercaviles.
Cercavila 1; carrer Xiquet de Quart
Cercavila 2: Plaça de l'Església.

A les 18 hores

Lliurament de recordatoris al centres participants amb l'assistència de les autoritats. Una vegada finalitzat el lliurament s'interpretarà La Muixeranga per les colles que hi participen amb les figures realitzades per la Muixeranga La Torrentina.

A les 20 hores

Actuació musical de "La Glübs Band" i en acabar correfocs i acabament amb els "Amics de la passejà".

LLISTAT TALLERS ESCOLES

N 2- CEIP. CREMONA	ALAUQUÀS
N 3- CEIP. LA BALAGUERA	ALBAL
N 32-33-34- EL NINOS	ALBAL
N 4- CEIP. JAUME I	ALCASSER
N 5- CEIP. 9 D'OCTUBRE	ALCASSER
N 7- CEIP. PLATERO Y YO	ALDAIA
N 8- CEIP. NTRA. SÑRA. DEL CARMEN	BARRI DEL CRIST
N 9- CEIP. ORBA	ALFAFAR
N 32-33-34- NINOS ALFAFAR	ALFAFAR
N14 CEIP. BLASCO IBAÑEZ	BENIPARRELL
N 16- CEIP. BERTOMEU LIORENS	CATARROJA
N17- CEIP. JOAN XXIII	CATARROJA
LA FLORIDA SECUNDARIA	CATARROJA
N 18- CEIP. JAUME I EL CONQUERIDOR	CATARROJA
N 19- CEIP. FELIX RODRIGUEZ	MANISES
N 20- CEIP. JOSE GARCIA PLANELLS	MANISES
N 46- CEIP. LLUÍS VIVES	MASSANASSA
N 46- CEIP. AUSIAS MARCH	MASSANASSA
N 47- CEIP. JAUME I	PAIPORTA
N 48- CEIP. AUSIAS MARCH	PICANYA
N 49- CEIP. BALADRE	PICANYA
N32-33-34 NINOS	PICANYA
N 50- ESCOLA GAVINA	PICANYA
N 51- LA NOSTRA ESCOLA COMARCAL	PICASSENT
N 54- C.LES CAROLINES	PICASSENT
N 32-33-34- NINOS PICASSENT	PICASSENT
N 55- CEIP.VERGE DE VALLIVANA	PICASSENT
N 56- CEIP. SANT IGNASI	PICASSENT
N 32-33-34- NINOS	PICASSENT
N 21- CEIP. LA CONSTITUCIÓ	QUART DE POBLET
N 22-23-CEIP. RAMÓN LAPORTA	QUART DE POBLET
N 26-27-CEIP. SANT ONOFRE	QUART DE POBLET
N 28- CEIP. VILLAR PALASI	QUART DE POBLET
N 29-30 C. LA PURISIMA CON CEPCIÓN	QUART DE POBLET
N 32-33-34 NINOS	QUART DE POBLET
N 31 CONSERVATORI MUSICA	QUART DE POBLET
N 35 CEIP. SAN CLEMENTE	SEDAVÍ
N 58 CEIP. EL MOLÍ	TORRENT
N 59 CEIP. FEDERICO MAICAS	TORRENT
N 60 CEIP. LOPE DE VEGA	TORRENT
N 61 CEIP. ANTONIO MACHADO	TORRENT
N 62 CEIP. SANT PASQUAL	TORRENT
N 67 CEIP. MIGUEL HERNANDEZ	TORRENT
N 68 CEIP. LES TERRETES	TORRENT
N 15 CEIP. REI EN JAUME	XIRIVELLA

LLISTAT ENTITATS EDITORIALS I EMPRESES

N 1-FACULTAT DE MAGISTERI- UNIVERSITAT DE VALÈNCIA
N 36-BROMERA (premsa)
N 11-BROMERA (editorial)
N 6-EDITORIAL BULLENT
N 63-64-DIPUTACIÓ DE VALÈNCIA
N 40-41- GENERALITAT. PRESIDENCIA
N 66-CONSELLERIA MEDI AMBIENT CECE
N 13-EDICIONS DEL SUR
N 12-SINDICAT STEPV
N F- EDITORIAL CAMACUC
N-B-L'HORTA TEATRE
N 65-EDICIONS 96
N 24-25-CAPS EDUCADORS
N-A-FAMPA
N-D-TALLERS JOCS L'HORTA
N 52-53-IRCO SL.
N-E-UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE VALÈNCIA
N 42-43-SERVEI D'EDUCACIÓ PLURILINGÜE
N-C-IVAJ
N-G-SINDICAT CCOO PV.

QUART DE POBLET l'Horta Sud—7 de maig

L'HOME QUE FEIA PIULADES ABANS QUE EXISTÍS TWITTER

JOAN FUSTER

Enguany celebrem el cent aniversari del naixement de Joan Fuster, sense dubte l'intel·lectual més important que ha donat el nostre país en moltes dècades i una de les persones que, amb els seus escrits i el seu compromís cívic, més ha contribuït a construir la idea del País Valencià modern que tenim avui dia.

Des que en 1944 publicà el seu primer article en valencià —*Vint i cinc anys de poesia valenciana*— fins a la seua mort en 1992, l'escriptor conreà la poesia, el periodisme, l'assaig, la història, la crítica o la divulgació literària. Fuster va ser un autor amb moltes facetes i totes elles dignes de reivindicació.

La seua dedicació als temes valencians culminà el 1962 amb la publicació dels emblemàtics *Nosaltres els valencians*, *Qüestió de noms* i *El País Valencià*, llibres bàsics per al coneixement de la història, la cultura i els problemes de la identitat del poble valencià.

La força de la seua personalitat intel·lectual i l'amplitud de la seua obra —la qual manifesta alhora una visió humanista i un innegable voluntarisme polític com un criticisme escèptic i un humor corrosiu, han ultrapassat l'àmbit literari i s'han projectat sobre la vida cultural i civil fins convertir-se en una figura clau per a entendre el valencianisme modern i el procés de recuperació lingüística i cultural del nostre poble. Podem dir que Fuster, com a intel·lectual lliure que era, va contribuir a agitar la realitat d'una societat que, no ho oblidem, vivia en plena dictadura franquista.

Des de Guaix vam pensar que estaria bé proposar als centres alguna activitat que ajudara a recordar la figura i l'obra de Fuster i considerarem que una bona idea seria presentar alguns dels aforismes de Fuster més coneguts i demanar a l'alumnat que fera un text breu comentant-ne algun.

Els aforismes, ja ho sabeu, són una oració breu i sovint enginyosa, una frase que fa pensar. Serien, d'alguna manera, el precedent d'això que avui són les piulades que fem en twitter.

Fuster va ser un dels grans mestres d'aquest gènere i ens en va deixar autèntiques obres mestres, contingudes en diversos llibres i que tenen tota l'actualitat encara avui. Enginyosos, divertits, sorprenents, demolidors, càustics..., els seus aforismes no ens deixen indiferents i, el que encara és més important, ens ajuden a pensar.

D'entre tots els aforismes de Fuster seleccionarem dotze per a que, a partir d'ells, l'alumnat fera el seu article. Ací teniu el cartell que vam enviar als IES on podeu llegir els aforismes seleccionats.

CONCURS LITERARI SOBRE ELS AFORISMES DE

JOAN FUSTER

1

Participants:
Alumnat del Segon
Cicle de Secundària,
Graus Formatius i
Batxillerat dels
centres de l'Horta
Sud.

2

Treball a realitzar: Un text en
valencià de no més de 300 paraules
fent un comentari d'un dels dotze
aforismes que us presentem. Es
valorarà la cura ortogràfica i
sintàctica, el vocabulari, els
recursos emprats en la redacció i el
seny de la reflexió.

3

Els treballs s'hauran de
presentar, amb una lletra
Arial en cos dotze i format
«pdf» abans del dia 1 d'abril
per correu electrònic a
l'adreça:
anyfusterguaix@gmail.com

4

Tots els treballs
hauran
d'incorporar les
següents dades:
Autoria, curs,
centre i poble.

5

Hi haurà 5 premis de
100 euros
acompanyats de 3
llibres sobre Joan
Fuster

6

La decisió del jurat
serà inapel·lable.

7

Guaix-Escola
Valenciana farà
difusió els treballs
guanyadors en els
mitjans que
considere.

AFORISMES SUGGERITS:

- El destí d'una llengua es frustra quan no el sosté la sòlida voluntat de fer-hi una cultura.
- Si tens un fill, ensenya'l a ser lliure. Encara que siga a costa teua. En realitat haurà de ser a costa teua.
- Tota política que no fem nosaltres serà feta contra nosaltres.
- La veritat no sempre coincideix amb la justícia. T'ho advertisc.
- Definició possible de la filosofia. L'art d'agafar la vaca pels collons.
- O ens recobrem en la nostra unitat o serem destruïts com a poble.
- Res no uneix tant com una bestiesa compartida.
- Les persones felices no tenen memòria.
- Temeu l'home d'un sol periòdic.
- Forma part d'una bona educació saber en quines ocasions cal ser maleducat.
- Els possessius: heus ací unes formes gramaticals realment pertorbadores.
- No desertes, rebel·la't —si pots, és clar—.

Organitza:

escola
valenciana
FEDERACIÓ
D'ASSOCIACIONS
PER LA LLINGUA

el guaix
COORDINADORA
PEL VALENCIÀ
L'HORTA SUD

Amb la col·laboració de:

EDICIONS
NS

edicions
bromera

perifèric
edicions

EDICIONS DEL BULLENT

LLIBRES RECOMANTS. PILAR TORMO

HISTÒRIES QUE HE VISCUT

Pilar Tormo ens ha regalat “Històries que he viscut”: Un llibre que travesa una vida impregnada de l'ofici de mestra, o el que és el mateix, un ofici travessat de vida.

Es diu en la contraportada del llibre: *Més de quatre dècades d'autèntica vocació, de compromís amb l'escola, amb l'educació, amb les criatures i, en paraules de la mateixa autora, “no recorde que tinguera mai un sentit de càrrega feixuga. A més m'ha mostrat una manera de mirar la realitat sentint-me part d'ella, en una presència que m'ha anat transformant a la recerca de sentit per a mi i per als meus alumnes.”*

Pilar no ha fet una biografia, ni ha replegat tot el que ha viscut i après com a mestra, impossible i tal vegada innecessari... però ha aprofitat la demanda de fer el llibre per a fer memòria, pensar-se, dialogar des del present amb allò viscut, destriar diferents experiències que recorregueren diferents fils, diferents camins que formen part de l'ofici i, des de l'au-

tenticitat d'allò viscut, interpel·lar-se, interpel·lar i pensar amb qui ho llegim. Arran de les històries que comparteix, Pilar ens obre preguntes que ens conviden a pensar en relació:

És suficient tenir vocació?

És necessari tenir o sentir aquesta vocació per a ser mestre o mestra?

Quantes vegades renunciem a allò propi en nom de l'oportunitat o no del moment?, quantes vegades creiem saber-ho tot de l'altre i barrem així la possible relació que pot modificar-lo?

Quant del nostre temps li'l regalem als recursos? Quanta de la nostra energia està posada i absorbida en els artefactes?

Què fa canviar la nostra percepció?

És possible tractar que aquestes experiències, que en aquell moment ens serviren per revolucionar la nostra escola i a nosaltres amb ella, perduren en el temps?

Què és l'educació sinó el territori de protecció a la infantesa?

Què li pot oferir l'escola?

Estos són alguns dels fils de pensa-

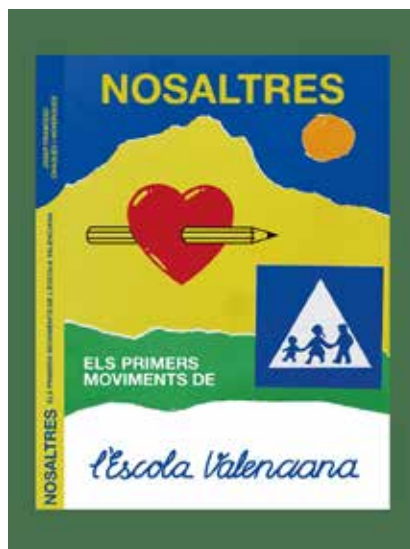
ment que obre Pilar en “Històries que he viscut”, deixant que les preguntes, també que les experiències connecten amb altres pràctiques, amb altres pensaments sobre l'educació. Orienta sobre el sentit del llibre la reflexió amb la que Pilar l'encapçala: *La vida no és reductible a la paraula, però sí que podem contar històries viscudes, des d'on poder parlar, pensar i recrear la vida.*

Pensem que ho ha aconseguit i ens ha regalat un llibre fresc i profund, un llibre menut que fa gran l'ofici de mestra.

Imma Coscollà

LLIBRES RECOMANTS. JOSEP CHAQUÉS

NOSALTRES, ELS PRIMERS MOVIMENTS DE L'ESCOLA VALENCIANA

Al llibre *Nosaltres, els primers moviments de l'Escola Valenciana*, Josep Chaqués, junt a un bon grapat de persones que estigueren en les primeres trobades i d'altres que ajudaren en els inicis, repassen la història dels moviments associatius a favor del valencià i el naixement d'Escola Valenciana, Federació d'Associacions per la Llengua.

Junt a la trajectòria professional de Chaqués, podem anar recorrent la història de l'escola des dels últims anys del franquisme. Com era l'escola abans de la democràcia, la nul·la presència del valencià a les aules, els moviments de renovació pedagògica, els inicis de les APMA, les lleis dels consellers Barceló i Ciscar que obren les portes al Valencià: la celebració de les primeres trobades, portem el valencià al carrer, obrim les portes dels centres, fem ràdio, celebrem el carnestoltes, les falles, el fi de curs, realitzem el concurs de lite-

ratura Sambori, a més de complir la programació del centre. En definitiva, l'escola s'obri a la societat, l'educació és una tasca compartida amb els pares i mares.

A més també tenim la història del que és l'actual Escola Valenciana, Federació d'Associacions per la Llengua des del seu germen. Com uns problemes per l'ensenyament en valencià feren possible la primera trobada l'any 1986 a Benifaió. La creació de les primeres coordinadores comarcals i la relació entre elles: la Ribera, Castelló, CAP-PEPV València, la Safor Valldigna, la vall d'Albaida, l'Alcoià-Comtat i la Cívica de l'Alacantí. Les Trobades de Primavera, les primeres campanyes de promoció del valencià. Les reunions comarcals i el naixement de les noves coordinadores: Plana Baixa, Camp de Morvedre, Horta Nord, el Guaix a l'Horta Sud, la Costera i Marina Baixa. Després vindrien totes les altres fins a vint i tantes associacions

que actualment formen Escola Valenciana, Federació d'Associacions per la Llengua. Un moviment associatiu cívic i pedagògic únic al món, on participen els tres estaments de l'educació: pares, mares mestres i alumnat per la defensa d'una escola valenciana arrelada al medi, que lluita pels seus drets lingüístics, en defensa de la nostra cultura i tradicions del nostre poble.

Si teniu interès per adquirir el llibre us heu de dirigir a la Fundació Sambori.

QUART DE POBLET l'Horta Sud—7 de maig

SAMBORI-GUAIX 2022

Sovint ens trobem en situacions disjuntives on hem de decidir quina opció prendre, però eixes decisions definiran la nostra personalitat i amb la de les altres persones estarem condicionant una relació social.

Haureu de triar entre respecte o rebuig; solidaritat o egoisme; convivència o exclusió; justícia o imposició; consideració o menyspreu; acord o domini; estima o odi; companyonia o servitud; comparició o acumulació; sinceritat o hipocresia; democràcia o sotmetiment; pau o violència; conservació o destrucció; manteniment o malbaratament; generositat o avarícia; reflexió o alienació; formació o gregarisme; cultura o propaganda; dignitat o ignomínia...

Som i serem paraules i el propòsit del Sambori és aprendre a emprar-les, i per tant, aprendre el seu significat, aprendre a llegir-les. Mares, pares i mestres han d'ésser referents, exemples, per a les

nostres redactores i redactors. La formació i, fins i tot, el futur de les persones, dependrà dels seu vocabulari i de l'ús que en facen.

Les paraules són instruments de comunicació i sempre porten un missatge, una intenció; de vegades sana i d'altres mal intencionada o inclús grollera. Ens cal saber llegir-les, llegir entre línies, captar el missatge ocult que en la seua relació amaguen.

Llegir i escriure, escriure i llegir, llegir allò que ens escriuen o allò que escrivim, és fonamental. Si la lectura és pregonia i analítica, ens farà més crítics, podrem discernir entre allò que ens convé o ens perjudica, entre allò que és ètic, honest i sa o no ho és. Cerqueu un bon diccionari!

El vocabulari que assumim, si és l'encertat, ens farà més lliures, perquè evitarà l'efecte de la manipulació del poderós o de la demagògia, que ens porten al pre-

judici, al rebuig i fins i tot, a la violència. Estimades samborieres i estimats samboriers heu de triar sempre les paraules adients, perquè si us equivoqueu, potser no us fareu entendre.

Afectats encara per una malaltia social, ni tan sols convalscent, ens hem pogut reunir per celebrar que ens esforcem per fer-nos més respectuosos, reflexius, generosos, participatius i mantenidors d'una cultura. Amb esperança, tornarem a gaudir de la proximitat, de l'afecte, de la relació amb el medi, que contribuïrem a conservar, a gaudir de la companyonia, sense límits. Haurem après a ser conscients de la transcendència de les nostres actuacions individuals envers les altres persones, a ser conscients de saber a qui afecten els nostres actes. Haurem après a ser més generosos.

Les vostres redaccions són una satisfacció, però que no es queden en paper o arxiu d'ordinador. Us animem a que

conteu les vostres històries, feu-vos escoltar, conteu-les als companys, als mestres, a la família, com feia el nostre conta-contes Llorenç Giménez, jugueu en valencià i empreu-lo i aprendreu així a estimar-lo.

Des de Guaix-Escola Valenciana i Fundació Sambori, volem agrair a totes i tots els alumnes, a totes i tots els mestres a totes les mares i tots els pares la vostra contribució i el vostre esforç per participar en la tasca d'engrandir la nostra escola, que ens farà tolerants, solidaris i bones persones.

Agraïm també el suport de la Sra. Alcaldessa, de la Sra. Regidora i de totes les autoritats que ens recolzen. Moltes gràcies per la vostra participació i bona trobada tingueu.

Francesc Xavier Gomis i Llorens

ACTA DEL JURAT DEL SAMBORI 2022 CORRESPONENT A LA CO- MARCA DE "GUAIX – HORTA SUD"

Reunit el jurat comarcal el dia quinze de març, va decidir atorgar els premis als següents treballs:

INFANTIL

Primera etapa de zero a tres anys.

Títol: "L'oasi" **Responsable:** Beatriz Pertusa Díaz. EIM Ninos. Albal.

Segona etapa.

Tres anys.

"Un país multicolor" **Responsable:** Fátima Pablo Gimeno. CEIP Cristobal Colón. Benetússer.

Quatre anys.

"Moltes gràcies, molt amable" **Responsable:** Dolores Llamas Aguilera. CEIP Fèlix Rodríguez de la Fuente. Manises.

Cinc anys.

"Festuki a la selva" **Responsable:** Cristina Herreros Esteve. CEIP Fèlix Rodríguez de la Fuente. Manises.

PROPOSTA PER AL PREMI EMPAR GRANELL.

Dolores Llamas Aguilera pel treball "Moltes gràcies, molt amable" CEIP Fèlix Rodríguez de la Fuente. Manises.

PRIMÀRIA.

Primer cicle.

Premi Col·lectiu.- "Els visitants de terra estranya i els nostres costums" Escola Gavina de Picanya. Mestra: Creu Planells
Menció especial: "Un tresor especial" Felix Rrodríguez de la Fuente de Manises. Mestra: Lara López Asensio

Premis individuals.

"Robertín-tin" de Eduardo Faus Ruíz. Escola "El Drac". Torrent.

"La valentia de Victòria" de Noa Leal Llavata. Benjamin Benlloch. Manises.

"El somni de Joan" de Nicolàs Minuesa Correcher. Purísima Concepción. Quart de Poblet.

Segon cicle.

"L'heroïna Llúcia" de Luca Artero Pine-do. Les Terretes, Torrent

"De camí a la Biblioteca" d' Anna Reyes Gradolí. Jaume I El Conqueridor. Catarroja

"Les claus perdudes" de Zahira Galarza Rivera. Lope de Vega. Torrent

Tercer cicle.

"L'ovella negra" d'Alèxia Pallarés Emper, CEIP Jaume I El Conqueridor, Catarroja.

"València, tot un descobriment" de Claudia Lara Barrachina, CEIP Blasco Ibàñez, Benetússer.

"Una escola màgica" de Nel Gama Gonzàlez. CEIP Les terretes, Torrent.

Accèssit per les il·lustracions: "El conte d'una pedra" de Jia Qi Ibàñez. CEIP Ciutat de Cremona, Alaquàs.

SECUNDÀRIA.

Primer cicle.

"Víctimes" d'Aitana Gómez Esteve de Florida Secundària. Catroja.

"Un ascensor, mil dimensions" de Selena Ciolpan Tortosa de La nostra Escola Comarcal. Picassent.

"Exploradors espacials" de Valeria Conesa Sánchez de IES 25 d'abril. Alfafar.

Segon cicle.

"Un ramellet de l'Havana", d'Iria Trashorras Marco, de l'IES Berenguer

Dalmau de Catarroja

"Angola", de Mateo Garcia Puchol, de l'IES La Nostra Escola Comarcal de Picassent

"Pluja d'estrelles", de Lucia Zanon Corbín de l'IES Mare de Déu de l'Olivar II d'Alaquàs.

BATXILLERAT I

CICLES FORMATIUS.

"Lavanda" de Laia Silvestre Viu IES. Ausiàs March de Manises

"Destí o justícia divina" de Javier Pastor Alapont, Florida secundària. Catarroja.

"Un viatge cap a la llibertat" de Carolina Zanón Solana IES. Berenguer Dalmau. Catarroja.

FORMACIÓ DE PERSONES

ADULTES / EOI.

"Pedres" de Vicent Oliver Bronchal. EOI Quart de Poblet.

"El regnat de l'aigua" de Mª Creu Chàfer Gil. EOI Quart de Poblet.

"El monstre mestre és sempre el monstre mestre de llengua?" de Maria Isabel Valerq Abiétar. EOI Quart de Poblet.

NECESSITAT ESPECÍFICA DE SUPORT EDUCATIU

"La intrèpida nadadora" de Sergio Franco Bravo CEIP. San Clemente Sedaví.

Segon cicle de primària

"Castell Encantat" de Diana Gómez Lliern CEIP. Villar Palasi Quart de Poblet.

3cicle de primària

"La Ruta amb mon pare pel Saler" de Marcos González de la Aleja Griñán Col·legi San José i San Andrés. Massanassa ESO.

El jurat ha estat constituït per les següents persones.

Carmen Cabanes, Yolanda Cerezo, Maria Isabel Torregrosa, Francisco Blanco, Leonor Vidal, Rosa Caro, Maria Dolors Olva i Vinaixa, Rafael Martínez Martínez, Joan Gomez, Conxa Abad, Paqui Fuentes, Norah Grau, Fernanda Rivero, Vicent Font, Anna Bono Garcia. Inés Rosa Sáez Martí. Carme Albors Orengo. Oti Sòria Gómez, Carmen Sanz Simón, Josep Antoni Francés Alberó, Ismael Ferran Sanz Vázquez, Octavi Ros. Pilar Zamora. M. Carme Martínez. Víctor Alcaraz. David Ferrer. Rosalia Castro, Pepa Peris Àvia. Pilar Ramon Micó. Mila Salort Benavent, Lluçia Vallés, M Jose Esteve Sebastia i Natalia Barbero

DADES DE PARTICIPACIÓ.

CENTRES: 63

ALUMNES: 7086

MESTRES: 439

TREBALLS PRESENTATS: 478

20 treballs d'infantil: cinc de 0 a 3 anys, quatre de 3 anys, cinc de 4 anys i sis de 5 anys.

55 treballs de primer cicle de primària: 45 individuals i 10 col·lectius.

114 treballs de segon cicle de primària.

164 treballs de tercer cicle de primària.

56 treballs de primer cicle d'ESO.

37 treballs de segon cicle d'ESO.

14 treballs de Necessitat Específiques de Suport Educatiu

13 treballs de batxillerat.

5 treballs d'Escola Oficial d'Idiomes

Benetússer 15 de març de 2022

Organitzen:

escola valenciana
activistespelvalencia.org

el guaix COORDINADORA
PEL VALENCIA
L'HORTA SUD

Amb la col·laboració de:

AJUNTAMENT DE
Quart
de Poblet

Mancomunitat
Intermunicipal
de l'Horta Sud

DIPUTACIÓ DE
VALENCIA
Àrea de Cultura

GENERALITAT
VALENCIANA
Conselleria d'Educació,
Cultura i Esport

**SEMPRE
TEUA**
La teua llengua

QUART DE POBLET l'Horta Sud—7 de maig

NIT ESTELLÉS

Una de les ja nombroses Nits Estellés que se celebren anualment a la comarca va estar la que el passat 15 de setembre ens va reunir, convocats pel Guaix, a Massanassa.

Les Nits Estellés van ser una iniciativa de l'escriptor Josep Lozano. Ell va veure que els escocesos, cada 25 de gener, feien la *Burns night*, la Nit Burns, per a celebrar el naixement d'un dels seus poetes més estimats, i aleshores va intuir que, fer-ne una de semblant, amb un poeta nostre, podria ser un bon camí, una bona idea motriu per avançar en l'objectiu de redreçar el sentiment nacional del nostre poble.

I amb eixa idea és com van nàixer l'any 2010 les Nits Estellés en una vintena de pobles, entre ells Massanassa, per recordar la figura del més gran poeta que ha donat el nostre país en el segle XX i per refermar la nostra voluntat de mantenir viva la nostra llengua i la nostra cultura.

I amb eixe objectiu ens aplegàrem a *La Terreta* de Massanassa prop de 100 persones per compartir sopar i versos. Una nit en la qual, amb cacaús i tramussos i molta estima per la llengua vam poder escoltar un bon grapat dels poemes més coneguts d'Estellés i escoltar l'actuació musical d'Arantxa, Xavi i David, professors de l'IES Sanchis Guarner de Silla.

Una nit en la què, per no faltar, no faltà ni la pluja, que ens acompanyà una estona al final d'una vetllada molt emotiva. Una nit en la que recordàrem que "no podia faltar el vi damunt la taula" i que "res no m'agrada tant, com enramar-me d'oli cru el pimentó en tires".

Que "no hi havia a València dos amants com nosaltres" i que "ella tenia una rosa, una rosa de paper, d'un paper vell de diari, d'un diari groc pel temps".

Que "m'aclame a tu, mare de terra sola" perquè sabem que "seràs la clau que obre tots els panys" i que "seràs forment, escala il·luminada".

Que "ací em pariren i ací estic" i que "allò que val és la consciència, de no ser res si no se és poble".

I nosaltres, hem escollit. Caminem decididament.

II Festa Estellés del Guaix a Massanassa

VOLUNTARIAT PEL VALENCIÀ

Gràcies a la llengua tenim memòria, conservem el passat i construïm el futur.

Aquesta frase que ens ha acompanyat en tots els actes del Voluntariat pel Valencià és una manera de reconèixer la importància de la nostra llengua per a entendre i continuar construint una societat més justa i solidària, oberta i respectuosa amb els nouvinguts. Si ens preocupa el futur de la nostra llengua, ser part del Voluntariat és ser part de la solució.

L'Horta Sud és el bressol on naix el programa del Voluntariat pel Valencià que ja ha complit 15 anys. El compromís de la gent de la nostra comarca ens ajuda any rere any a donar forma i reinventar aquest projecte adaptant-nos a les situacions més diverses.

El 2020, en plena pandèmia, el Voluntariat es va reinventar i començà la seua etapa de Voluntariat en línia, que durant un temps va ser l'únic possible. El 2021 el Voluntariat va sentir la necessitat de tornar a la relació persona a persona i encara que continua el Voluntariat en línia (que ha vingut per a quedar-se) són molts els pobles que, arreu de tot el País Valencià, han reactivat la seua forma presencial.

Els pobles capdavaners en aquesta reactivació a la nostra comarca han estat Torrent, Mislata, Quart de Poblet i Manises, on a més de fer les parelles lingüístiques, han enriquit el voluntariat amb passejades i encontres entre les persones que hi participen.

Poc a poc el Voluntariat presencial va

reviscolant i la xarxa entre les parelles lingüístiques va creixent, amb l'organització d'activitats com clubs de lectura, passejades, tallers, ... als diferents pobles.

Des de la coordinació del Voluntariat, els treballadors d'Escola Valenciana Carles Crespo, Maria Nebot i Ismael Vicedo, i amb la inabastable ajuda de Vicent Font, varen tirar mà de les nostres amistats i activistes sempre disposats a col·laborar amb la nostra entitat per a donar forma a la nova campanya «Tasta el Valencià», una campanya que ha estat possible gràcies al suport econòmic de l'AVL (Acadèmia Valenciana de la Llengua) i del treball de la productora Bon Dia que ha estat encarregada de materialitzar en vídeo les nostres idees. En «Tasta el Valencià» podem trobar vídeos i àudios acompanyats amb diversos tipus de texts: poemes, articles, endevinalles, jocs, acudits, refranys, pod-casts, ...

Aquests materials han estat compartits amb totes les persones del Voluntariat en línia i tots els ajuntaments que han participat en aquesta campanya, junt amb els contes que cada setmana ens ofereix Eric Ramiro amb «Un País d'Històries». Tots aquests materials ja els podeu trobar al canal de youtube d'Escola Valenciana, amb els títols «Tasta el Valencià».

Dani Miquel amable i desinteressadament ens ha cedit la seua música i així, amb una sintonia alegre que et fa bellugar inevitablement, comença cadascú dels episodis de «Tasta el Valencià».

En aquests episodis:

Rendim homenatge a l'insigne Estellés amb el seu poema «Res no m'agrada tant» i la recepta de l'esgarradet amb forma de pod-cast.

Carles Cano comparteix amb nosaltres el record i estima compartida pel nostre Llorenç Giménez, cuinant una deliciosa fideuà al temps que ens delecta amb anècdotes i acudits compartits amb Llorenç.

La nostra estimada amiga i escriptora reconeguda Empar Lanuza, sempre disposada a enriquir amb el seu saber i sensibilitat el nostre programa, ho fa amb la història de la Sopa de Pedra i la seua recepta convertides en un poema que ella mateixa ens recita.

Per la seua part, Joan Ramon Borràs ens il·lustra amb el seu article «Això de la llengua» sobre la recuperació i ús correcte de la nostra llengua amb els productes del mar.

Des de diverses comarques ens arriben exercicis d'estima i tradició:

Des de Castelló, La Plana Alta, Kassim Carceller i Maria Nebot ens parlem del Voluntariat pel Valencià, cuinen per a nosaltres l'Olleta de Castelló, i ens recorden els gegants de la Plana.

Horta Sud ha estat representada pels membres del Guaix Vicent Moreno i Carmina Payà, amb els quals repassem la història del Voluntariat pel Valencià al temps que ens ensenyen a fer una fantàstica Coca de Carabassa.

Recuperant les receptes ancestrals que passen de forma oral d'una generació a la següent, Tonyi García i Joan Vila, des de la Costera, ens preparen una Coca de Pimentó, feta poc a poc i per a xu-

clar-se els dits.

Ens sumem a la lluita feminista amb Laia Lluna Pardo, membre del col·lectiu Fem Força de Vinaròs. Refranys, feminisme i melmelada de tomata acompanyen aquest àudio.

Els restaurants «Brisa» de Mutxamel i el «Casino el Musical» de Benimaclet amb les seues receptes «l'Olleta de Mutxamel» i «Calamars a l'Americana» aporten al nostre programa colorit i professionalitat.

La nostra darrera proposta és una mescla d'enyorança i estima. Amb l'àudio «La Rua» ens traslladem a Castelló i al temps en el que encara berenàvem - sopàvem jugant al carrer.

Aquesta campanya té com a objectiu enriquir les trobades de les parelles lingüístiques, encetant entre els seus components nous temes de conversa, ampliant el seu vocabulari i, sobre tot, gaudint de parlar en Valencià.

Per al curs proper sols demanem continuar avançant i salut i pau per al món. Nosaltres des d'Escola Valenciana continuarem treballant per tal de poder aconseguir una societat on puguem viure plenament en Valencià.

Xon Doménech Agramunt.
Coordinadora del Voluntariat pel Valencià.

QUART DE POBLET l'Horta Sud—7 de maig

LA GIRA I EL FESLLOC

La Gira és el projecte que Escola Valenciana va crear l'any 2006 amb la finalitat de promocionar les propostes musicals fetes per solistes i grups que empren el valencià en les seues composicions musicals. Els concerts de la Gira es celebren, normalment, en el marc de les diferents Trobades d'escoles en valencià organitzades per les diferents coordinadores comarcals que realitzen aquestes festes de la llengua arreu del nostre territori, habitualment en primavera.

Després de dos anys (2020 i 2021) en què la pandèmia de la Covid-19 va entremancar la realització de concerts i el creixement del projecte, en 2022 La Gira d'Escola Valenciana ressorgeix amb força en algunes localitats del territori valencià: Quart de Poblet, Rafelbunyol, Sant Vicent del Raspeig, Mutxamel, el Pinós, Almassora, Almenara, la Llosa de Ranes, Casinos, Crevillent...

A més de la programació de concerts, el projecte de La Gira s'ocupa de l'edició del disc de la Música en valencià, un recopilatori que ja consta de 15 treballs i que ben prompte publicarà el disc setzé del projecte, el qual inclourà una bona mostra dels treballs musicals publicats l'any 2021.

Des de l'any 2007, el punt final de la Gira el marca el Feslloc, festival musical que es celebra a Benlloc (la Plana Alta) i que està organitzat per l'Associació Feslloc, de la qual formen part l'Ajuntament de Benlloc i Escola Valenciana. El festival, que no té finalitat lucrativa, arribarà enguany a la setzena edició i, si res no ho impedeix, recuperarà el format d'abans de la pandèmia, és a dir, tres dies de concerts, actuacions a l'Auditori i a la zona poliesportiva, un cartell musical integrat, si fa no fa, per vint-i-cinc propostes d'estils diferents, activitats espor-

tives i culturals complementàries, zona d'acampada...

Malgrat la crisi sanitària provocada pel coronavirus, el Feslloc pot presumir de ser "un festival a prova de pandèmia", atès que ni en 2020 ni en 2021 va deixar de celebrar-se, tot i que va haver de readaptar-se: menys concerts, supressió de la zona d'acampada, limitació de l'aforament, absència d'activitats d'oci complementàries, etc.

El Feslloc de 2022 es celebrarà els dies 7, 8 i 9 de juliol, si res no ho impedeix. Pel festival desfilaran un bon grapat de bandes valencianes, àvides d'oferir a les feslloqueres i als feslloquers les cançons dels seus respectius últims treballs. A hores d'ara ja s'ha confirmat la presència d'artistes com Smoking Souls, la Fúmiga, Auxili, Xavi Sarrià, els Catarres, Jazzmatiks, Esther, Sandra Monfort, Joïna, Ginestà... A més, el feslloc comptarà amb la presència de les gallegues Tanxugueiras.

El Feslloc 2022 posarà de relleu, sobretot, la vitalitat de la nostra escena musical. Alhora, es constatarà que el festival torna a apostar, un any més, per donar visibilitat a la presència femenina en la programació musical. Serà, en definitiva, l'oportunitat perfecta de comprovar que el Feslloc és música, sobretot, però també alguna cosa més: un punt de trobada de joves (i no tan joves) que arriben, sobretot, d'arreu de les comarques valencianes per conèixer i compartir emocions i vivències des del respecte, el civisme i l'estima a les nostres músiques, a la nostra llengua i al nostre territori.

Si voleu conèixer més detalls de la Gira i del Feslloc, podeu informar-vos a les xarxes socials o a les pàgines web següents:

<https://escolavalenciana.org/web/la-gira/>
<https://feslloc.com/>

Voro Golfe

Coordinador de la Gira d'Escola Valenciana.

LA GIRA 2022 TENDA

Dimecres 27 d'abril

11h Parc Poliesportiu
de QUART DE POBLET

Concert emmarcat en la II Trobada de Secundària a Quart de Poblet

escola valenciana
activistespolvalencia.org

el guaix
COORDINADORA
DEL VALENCIÀ
L'HORTA SUD

ajuntament de
Quart
de Poblet

Mancomunitat
Intermunicipal
de l'Horta Sud

GENERALITAT
VALENCIANA
Departament d'Educació
Cultura i Esport

SEMPRE
TEUA
100 anys

cinema a l'escola

CATÀLEG 2021-2022

CINEMA ESCOLA

EL CINEMA D'ESCOLA VALENCIANA COM A EINA DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

Escola Valenciana té l'objectiu de contribuir a la normalització de la llengua en l'àmbit del cinema, perquè és molt important que l'alumnat valencià es trobe amb referents que parlen en la nostra llengua tant a l'escola com al carrer.

El Cinema a l'Escola arriba cada tardor a les sales de cinema de moltes poblacions valencianes per oferir als infants i joves les novetats cinematogràfiques del moment amb el segell de versió valenciana. Cada pel·lícula ve acompanyada

d'una fitxa didàctica que permet treballar-la posteriorment a l'aula i fomentar així el coneixement de diferents aspectes del llenguatge cinematogràfic entre els i les escolars.

Aquesta iniciativa és possible gràcies a la col·laboració d'ajuntaments valencians que veuen en el Cinema a l'Escola una oportunitat de normalitzar la nostra llengua en un àmbit tan important al segle XXI com és el sector de l'audiovisual i el cinema.

A més enguany, oferim la possibilitat als centres educatius d'utilitzar el cinema a l'aula a través de la CINEMATECA.

Un servei que funciona per subscripció i ofereix, durant un curs escolar l'accés a 19 pel·lícules especialment recomanades per a l'àmbit educatiu.

Es tracta de pel·lícules adreçades a xiquets i xiquetes de 2 a 12 anys que tracten temes com la diversitat, transmeten valors socials i culturals, i contribueixen a l'educació emocional, al temps que estimulen la sensibilitat estètica.

A més dels drets d'exhibició col·lectiva dels films, la subscripció inclou materials pedagògics complementaris per a treballar-los amb l'alumnat i explorar les possibilitats educatives que presenten.

RADIO ESCOLA

Després del tancament de Canal 9, Escola Valenciana va proposar i va comptar amb la col·laboració de professionals com Xelo Ribera, Iñaki Mazkian, Pepe Moreno i Amàlia Garrigós. Ells ens van regalar cada mes des de maig de 2014 el programa de ràdio "El Mural", amb un total de 22.

Aquest projecte es va proposar a la Junta d'Escola Valenciana i es va acceptar. Des de l'inici vam comptar i comptem amb l'assessorament de Zequi Castellanos, un veterà de la xarxa municipal de ràdios junt a Alba Veryser. Va ser allà pel curs 2015-2016.

Aquest projecte concep la ràdio com una eina més de l'escola per a transformar i millorar la qualitat educativa i treballar totes les habilitats del llenguatge (escoltar, parlar, llegir, escriure i conversar). És especialment significatiu que puguem comptar amb un mitjà com la ràdio per a treballar la comunicació més enllà de l'espai físic de l'aula, i poder intercanviar experiències amb altres veïns geogràficament allunyats, amb els que

compartim una mateixa llengua.

Estem creant des de l'inici una xarxa de ràdios escolars a tot el País Valencià. Compartim el projecte amb escoles d'altres territoris de l'àmbit lingüístic, formem part de R.E.X. (Xarxa de ràdios escolars), les ones no entenen de fronteres.

Des d'un punt de vista pedagògic, les comunicacions per ràdio requereixen l'exploració d'elements formals com pot ser la creació d'un llenguatge específic, la planificació i la preparació per a la posada en escena, la creació d'un guió adaptat al mitjà, la confecció de projectes innovadors, el foment de la capacitat d'improvisar, el domini del discurs, accedir al coneixement de les noves tecnologies de forma igualitària i crear nous elements informatius i culturals, posar en joc un imaginari amb les eines de la ràdio sense comptar amb el suport de la imatge i, per descomptat, no podem deixar d'esmentar el desenvolupament d'un programa en equip, accions de cooperació i participació, i el que és molt

important, amb el valencià com a llengua vehicular.

Amb la participació dels primers centres educatius que formaren part de la Xarxa de ràdio escola d'Escola Valenciana, vam organitzar unes jornades de ràdio escolar. I Jornada a l'Escola de Magisteri de València al febrer de 2016, la II Jornada a Xàtiva al febrer de 2017, i la III Jornada a Pedreguer al març de 2018. Actualment tenim comptabilitzats aquests Centres Educatius: a Alacant 12, a València 32 i a Castelló 5.

A l'Horta Sud tenim aquests 7: Ciutat de Cremona d'Alaguàs, Bertomeu Llorens i Jaume I a Catarroja, IES Pere Boil a Manises, La Comarcal a Picassent, Antonio Machado a Torrent, i IES Ramón Muntaner a Xirivella.

Des d'octubre de 2021, cada setmana amb el programa "El Rall" que emet À Punt amb la Xarxa d'Emissores Municipals participen centres de la Xarxa de Ràdio escola d'Escola Valenciana, i d'altres. De l'Horta Sud han participat: Antonio Machado de Torrent, Jaume I

de Catarroja, IES Ramon Muntaner de Xirivella i Cremona d'Alaguàs.

Volem engrescar-vos en aquest projecte innovador que és la Ràdio Escola. Volem que l'escola valenciana del segle XXI siga capdavantera i tinga al seu abast propostes educatives amb les quals els xiquets i les xiquetes gaudisquen mentre aprenen. La xarxa de ràdios escolars fomenta aquesta actitud: l'accés al coneixement amb un somriure. El joc és la millor manera d'ensenyar. Amb la Ràdio Escola juguem, riem, gaudim, fem amics. Aprenem a estimar el valencià fent ràdio.

Si esteu interessats que la vostra escola o institut tinga una ràdio, podeu posar-vos en contacte amb nosaltres via Guaix o al correu

radioescola@escolavalenciana.org

QUART DE POBLET l'Horta Sud—7 de maig

LLIGA DE DEBAT

MARE DE DÉU DE L'OLIVAR. ALAQUÀS

Ja comença a ser una tradició del nostre col·legi, Mare de Déu de l'Olivar II d'Alaquàs, la participació en la Lliga de debat de secundària i batxillerat que organitza la Universitat de València i la Xarxa Vives, donat que aquest curs és la el nostre cinqué any acudint a aquesta cita. La lliga de debat és una activitat on et proposen un tema a tractar i els diferents equips tenen un temps per poder documentar-se i preparar el tema que es proposa.

Al nostre centre, Jairo Medina Hortelano, Alba Romero Cortés, Iván Cobos Casas, Adriana Vicente Andreu, Adrià Royo Cervera i Josep Soler Campos hem sigut els participants d'aquesta edició on la Xarxa Vives ens proposà la pregunta de: Cal posar límits a la ciència?

El procés de preparació ha sigut llarg i complicat: ens hem estat documentant

durant 4 mesos per a poder fer-nos de notar a la fase local, i com ja sabeu, ho hem aconseguit aplegant a la final. Mesos de documentació, una minilliga interna per escollir els representants, l'escriptura dels discursos i, per acabar, tres setmanes d'intens treball per les vesprades per aprendre'ns els textos i entrenar. Tot aquest gran esforç us podem assegurar que ha valgut la pena perquè hem arribat molt lluny. Però el més important no ha sigut la lliga, sinó l'experiència que hem viscut, de crear una família, morir-nos de riure, de por, de vergonya... han sigut un conjunt d'experiències increïbles que, sense cap dubte, tornàrem a repetir. I nosaltres recomanem aquesta activitat perquè ens agradaria que més persones pogueren viure aquesta meravellosa experiència igual que ho hem fet nosaltres.

Equip finalista de la Universitat de València.

LLIGA DE DEBAT

PERE BOÏL. MANISES

Començar parlant de la nostra experiència en la Lliga de Debat, va de la mà de la ja "tradició" que hi havia al nostre Centre gràcies a la implicació i defensa de la llengua de la meua companya i amiga, Amparo Martínez.

Ella havia sigut des de feia molts anys, la persona encarregada de preparar els debats i els equips, que en aquests darrers anys, havien quedat sempre en molt bona posició. En la darrera Edició de 2021, l'equip del nostre IES va restar guanyador, però per la situació sanitària que afectava en aqueixos moments, els nostres alumnes no van poder gaudir de la presencialitat que tan especial fa "aquesta lliga".

Enguany, ella ja no era al Centre, i per tant, passava a ser jo l'encarregada d'aquesta nova "bogeria"... Reconec que en un primer moment, em produïa un gran respecte aquest repte, però en el moment que vaig plantejar-ho als alumnes, totes aquestes pors i inseguretats, van desaparèixer.

Molts alumnes volien participar, i és la primera essència que fa d'aquesta iniciativa, un "projecte tan especial". Alumnes, que per la zona on hi som, la majoria són castellanoparlants, i que tot i la dificultat que els suposa parlar d'un tema tan especialitzat, i a més a més fer-ho en valencià, volien participar-hi

sense cap dubte.

Vaig dividir els alumnes en dos grups, i perquè els grups no foren homogenis, barrejarem alumnes de 1r de Batxillerat Internacional i altres de 2n. Aquesta és una altra de les peculiaritats que teníem a l'hora de participar. L'alumnat que participava en La Lliga de Debat, és alumnat de Batxillerat Internacional,. I què suposa aquest fet? Doncs suposa que els nostres alumnes estudien els dos Currículums, l'Internacional i LOMQUE. Aquest fet suposa que sols tenen dues hores setmanals de valencià, tant en 1r com en 2n de Batxillerat, amb el perjudici que açò suposa.

Malgrat aquest esforç que suposa per a ells augmentar encara més la seva càrrega lectiva, ho van fer sense cap tipus de dubte! Treballàvem als patis, quan finalitzàvem les classes, els cap de setmana, i les últimes setmanes ho fèiem mitjançant videoconferències pràcticament tots els dies.

Tot aquest esforç va tenir la seua recompensa aquella setmana. Van ser dies de nervis, però després de les setmanes d'esforç i treball, veure com es recolzen els uns als altres...com s'ajudaven entre ells i elles amb les refutacions, però sobretot, com aquesta experiència tan meravellosa, va aconseguir que alumnes que no utilitzen el valencià en

el seu dia a dia, feren unes intervencions meravelloses amb un llenguatge elaborat, acurat i treballat. Després d'aquesta Lliga de Debat, entre ells han fomentat una relació molt especial, on el valencià, entre ells, elles i jo, és la nostra llengua. Tant de bo, aquesta iniciativa aconseguisca en els joves, fomentar aquesta

capacitat de debatre sempre des del respecte, treballant competències transversals dels nostres estudiants mitjançant l'ús de la paraula i crear un espai de formació on el valencià siga la seua llengua.

Montiel Montón Doménech

Equip representant de la Universitat Politècnica de València.

Amb sabor valencià

f i CAPSCUIDADORES

DEL CAMP A L'ESCOLA

- Producte de proximitat i ecològic
- Primeres marques Valencianes
- Proveïdors Locals
- Oli d'Oliva Verge Extra de Producció Pròpia

RESTAURACIÓ COL·LECTIVA

PROJECTE EDUCATIU ADAPTAT AL CENTRE

✉ INFO@GRUPOCAPS.COM

ANIMACIÓ

ATENCIÓ INDIVIDUALITZADA I FLEXIBLE

Fem lectors

Construïm Comarca

“LA BANCA?
**SÓN TOTS
IGUALS.**”

En l'atenció, no.
Tu tries com vols que ens relacionem.

On toca estar.

caixa popular

XXXIVa Trobada d'Escoles en València

Quart de Poblet, 7 de maig de 2022

AVANCEM

JUNTS I
JUNTES

pel

VALENCIÀ!

